

Notulen

*van het verhandelde in de vergadering
van Provinciale Staten van Utrecht*

gehouden op 10 december 2012

Notulen

***van het verhandelde in de vergadering
van Provinciale Staten van Utrecht***

gehouden op 10 december 2012

ISBN 0920-3370

Bladwijzer

op de notulen van Provinciale Staten van Utrecht Vergadering 10 december 2012

Onderwerp	Bladzijde	Nummer
BESTUUR, EUROPA en MIDDELEN		
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 30 oktober 2012, dienst/sector MAO, MEC, FLO, nummer PS2012BEM15, inzake aanpassing Algemene subsidieverordening provincie Utrecht (Asv); actualisatie subsidiabele activiteiten. Daartoe besloten	32 - 36 46	 PS2012BEM15
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 30 oktober 2012, dienst/sector SGU, nummer PS2012BEM16, inzake rapport Randstedelijke Rekenkamer "Gevalstudie doeltreffendheid subsidie Tijdsordening" en Handreiking evaluatie doeltreffendheid provinciale subsidies. Daartoe besloten	36 46	 PS2012BEM16
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 30 oktober 2012, dienst/sector SGU, nummer PS2012PSO8, inzake voorzitterschap statencommissie BEM. Daartoe besloten	45 47	 PS2012PSO8
MILIEU, MOBILITEIT en ECONOMIE		
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 30 oktober 2012, dienst/sector MEC, nummer PS2012MME15, inzake middelen Economisch beleidsplan. Daartoe besloten	12 - 17 46	 PS2012MME15
Motie M1, ingediend door de fractie van de SP, inzake behoud werkgelegenheid voor lageropgeleiden, de Utrechtse maakindustrie en het MKB! De motie is aanvaard. Daartoe besloten	13 - 46 46	
Amendement A1, ingediend door de fractie van de SGP, inzake het Economisch Beleidsplan. Het amendement is ingetrokken. Daartoe besloten	14 17	

Onderwerp	Bladzijde	Nummer
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 30 oktober 2012, dienst/sector VEH/UFL, nummer PS2012MME16, inzake Koersdocument Regionale Uitvoeringsdienst. Daartoe besloten	17 - 32 46	PS2012MME16
Motie M2, ingediend door de fractie van de ChristenUnie, inzake onderzoek groeimodel RUD. De motie is verworpen. Daartoe besloten	32 46	
RUIMTE, GROEN en WATER		
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 30 oktober 2012, dienst/sector UFL, nummer PS2012RGW12, inzake aanpassing PS-besluit 22 maart 2010 inzake onteigening. Daartoe besloten	36 - 38 47	PS2012RGW12
Motie M3, ingediend door de fracties van de PVV en SGP, inzake trendbreuk. De motie is verworpen. Daartoe besloten	37 47	
STATEN (provinciale)		
Vaststellen van de notulen en de besluitenlijst van 12 november 2012.	11	
Mondelinge vragen van de heer Lutfula over de open dagen van Paushuize.	10 - 11	
Interpellatie van de fractie van de SP inzake Viering Culturele Hoofdstad 2018.	38 - 45	
Stemverklaringen.	46	
Stemmingen.	46 - 47	

Presentielijst

Vergadering 10 december 2012

Voorzitter: R.C. Robbertsen, commissaris van de Koningin

Griffier: L.C.A.W. Graafhuis

VVD	<i>mevr. drs. F.M. Alsem, Harmelen E.R.M. Balemans, Utrecht dr. F.H. Barneveld Binkhuysen, Soest W.J. Joustra, Langbroek drs. A.H.L. Kocken, Utrecht drs. J.A.J. Konings, Vleuten mevr. Y. Smit, Maarssen mr. D.S.L. Tuijnman, Utrecht mevr. dr. A.J. Vlam, Nieuwegein G.H.J. Weierink, Maartensdijk Z. el Yassini, Utrecht</i>	GroenLinks	<i>drs. F.H. Bekkers, Utrecht mevr. A.C. Boelhouwer, Wijk bij Duurstede J. Fastl, Utrecht drs. B. Nugteren, Utrecht</i>
PvdA	<i>mevr. drs. U.P. Blom, Driebergen drs. K.E. Driehuijs, De Meern A. Essousi, Utrecht ing. D. Kiliç, IJsselstein drs. C. de Kruijf, Leusden mevr. P.J. van Viegen MSc, Utrecht mr. E. de Vries, Amersfoort mr. J.M. Buiting, Utrecht mevr. P. Doornenbal-van der Vlist,</i>	SP	<i>ir. ing. Y.S. Lutfula, Utrecht A.M. Meijer, Amersfoort mevr. drs. A.M.C. Mineur, De Bilt</i>
CDA		ChristenUnie	<i>drs. C. de Heer, Amersfoort A.J. Schaddelee, Houten</i>
Lopik	<i>ir. H. Graaff, Amersfoort G.A. de Kruijf RT, Woudenberg mevr. drs. M.W.J. Maasdam-Hoevers,</i>	SGP	<i>W. van Wikselaar, Driebergen</i>
Zeist	<i>mevr. H.Nap, Vleuten</i>	50Plus	<i>mevr. W.M.M. Hoek, Vreeland</i>
D66	<i>drs. J.G. Boerkamp, Utrecht ir. N.J.P. Hoefnagels, Bunnik ir. J.P.M. Peters, Bilthoven dr. I.Thonon, Utrecht mevr. drs. J.C.M. Versteeg, Utrecht</i>	PvdD	<i>W. van der Steeg, De Meern</i>
PVV	<i>mevr. E.J. Broere, Soest R.G.J. Dercksen, Bosch en Duin ir. H. Ijssennagger, Bilthoven ing. H.N. Scherer, Maartensdijk drs. W.J. Ubaghs, Maarssen</i>	Afwezig:	<i>GroenLinks M.H.O. Boer, Bilthoven</i>
		Leden van Gedeputeerde Staten	<i>drs. R.W. Krol, Soest J.W.R van Lunteren, Hoogland mevr. A.M.A. Pennarts-Pouw, Montfoort drs. R.E. de Vries, Hollandsche Rading</i>

Opening.

De VOORZITTER: Staten van Utrecht, ik open uw vergadering. Heel hartelijk welkom, ook de collega's, belangstellenden op de publieke tribune, de mensen uit de organisatie. Eenieder welkom.

Ik heb bericht van verhindering wegens ziekte ontvangen van de heer Boer. Verder heb ik geen mededelingen gekregen van mensen die later komen of die er vandaag niet zijn.

Een andere mededeling die ik zou willen doen, is dat ik zojuist twee commissieleden heb beëdigd ingevolge ons Reglement van Orde. Het betreft mevrouw Bloemberg namens de PvdD voor de commissie MME, en de heer Postma, namens de ChristenUnie voor de commissie BEM.

Verder heb ik op dit moment geen mededelingen, anders dan dat wij in het weekend een prachtig bericht kregen over de app. Ik weet niet of u hem allemaal al geraadpleegd hebt, maar ik vond hem heel toegankelijk en er goed uitzien.

Vaststellen agenda.

De VOORZITTER: U heeft gemerkt dat wij een verzoek hebben gekregen voor een interpellatie inzake de viering van Culturele Hoofdstad 2018. Ik stel voor dat als agendapunt 11a te behandelen, indien u daarmee instemt. Dat is het geval.

De heer BARNEVELD BINKHUYSEN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Naar aanleiding van de interpellatie vroeg ik mij af wat de criteria zijn om nu een interpellatie over dit onderwerp te houden, mede gelet op het feit dat bij punt 6 vermeld staat dat dit ook nog wordt behandeld in de commissie BEM.

De VOORZITTER: Dat zou u eigenlijk aan uzelf moeten vragen, via de heer Balemans die naast u zit. Interpellatie is een vergemakkelijkte vorm van wat wij eerder in het vragenhalfuurtje met elkaar bespraken, zo is mijn vertaling. Er zijn eigenlijk geen scherpe criteria aangelegd, waaronder je dit wel of niet tegen kunt houden. Het is aan u of u het onderwerp belangrijk genoeg vindt om daar ja tegen te zeggen. Er is nog wel een misverstand, denk ik. Dat zou ik naar het presidium willen verwijzen, namelijk of er geen bepaalde tijd genoemd moet worden. Er staat nu "drie dagen", maar niet bekend is of dat werkdagen zijn of dat er ook een weekend in mag zitten.

Ik laat het graag aan het presidium over daarover een keer te spreken.

De heer BALEMANS (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Er is indertijd ook gesproken over het urgente karakter daarvan. Er is gezegd: "iets wat geen uitstel kan velen of niet op een andere wijze aan de orde kan komen". Ik weet dat daarover discussie is met mevrouw Mineur. U bent de vergadervoorzitter en de Staten beslissen.

Mevrouw MINEUR (SP): Mijnheer de Voorzitter! Mag ik daarop een toelichting geven? Voor ons was het een belangrijk argument, dat wij hierbij eventueel een motie zouden willen indienen. Dat is niet mogelijk in het vragenhalfuurtje. Ja, dan kom je bij een interpellatie terecht.

De VOORZITTER: Ik stel voor het als agendapunt 11a te behandelen. Dat is akkoord.

Zonder hoofdelijke stemming stellen Provinciale Staten de agenda aldus gewijzigd vast.

Ingekomen stukken.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig de voorgestelde wijzen van afdoening.

Vragenhalfuurtje.

De VOORZITTER: Ik heb begrepen dat er vragen zijn van de zijde van de SP.

De heer LUTFULA: Mijnheer de Voorzitter! De provincie heeft meer dan € 7 miljoen uitgegeven aan de restauratie van Paushuize. Er is een contract ondertekend tussen de provincie en de beheerder van het pand, met daarin opgenomen de afspraak dat Paushuize tien keer per jaar opengesteld wordt voor het publiek. Paushuize is tot september twee maal opengesteld geweest voor de burger.

Een en ander is voor de SP aanleiding voor de volgende vragen:

1. Als de teller nu op twee of drie staat, is het dan haalbaar om Paushuize in december nog zeven of acht keer open te stellen?
2. Wat gaat u doen om de afspraken met de beheerder alsnog te verwezenlijken over 2012?

Welke sanctie heeft u met de beheerder afgesproken? Welke mogelijkheden biedt de wet? Gaat u daarvan gebruik maken?

3. Hoe gaat u ervoor zorgen dat de afspraken in 2013 wel gerealiseerd worden?

De VOORZITTER: Ik zal er direct op reageren in de volgorde waarin u de vragen stelt.

Contractueel is afgesproken dat Paushuize twaalf keer, waaronder Monumentendag, voor het publiek opengesteld is. Eerder zijn er door u in de commissie vragen gesteld inzake de openstelling. Daarop hebben wij vervolgens actie ondernomen om daarover een goed gesprek te hebben met de exploitant. Dat heeft ertoe geleid dat er een plan van aanpak is gekomen, waarin de openstelling is geregeld, twaalf keer per jaar. Daarnaast, zoals ook in het contract staat, organiseert de exploitant commerciële openstellingen en ook zijn er nog openstellingen mogelijk op verzoek voor besloten gezelschappen. U weet ook als geen ander dat 2012 een opstartjaar is. De ingangstermijn is formeel 1 april, maar feitelijk is dat 1 juli geworden. Dat is ook reeds eerder meegedeeld. Vanaf juli zou het dan logisch zijn dat je nog zes openstellingen zou hebben.

Navraag leert dat er nu vijf openstellingen gerealiseerd zijn:

- Twee rondom de opening, met grote belangstelling van bijna 1000 bezoekers.
- Bij de Open Monumentendag in september waren er 650 bezoekers.
- Daarna zijn er open dagen geweest in oktober en november. Ik moet zeggen dat daarvoor de belangstelling zeer gering was, ondanks dat het ruim van tevoren aangekondigd is op de website. De Open Dag in december moet nog komen.

Ik zei het al: dit jaar is een opstartjaar. Desalniettemin zijn er vijf keer publiekelijke openstellingen geweest. Die openstellingen hebben overigens wel geleid tot zeer veel publicaties rondom de rondleidingen en gezelschappen. Er is ook zeer veel over gepubliceerd, laat staan dat er dit jaar hooguit zes openstellingen zijn.

Nogmaals, de exploitant heeft een plan van aanpak ingediend dat al bij u bekend is. Dat is ook al geantwoord op de schriftelijke vragen van de PVV in september.

Als u feitelijk navraagt of er sancties staan op het niet-nakomen van het contract, dan is het zo dat er in het contract geen sancties staan. Het is een afspraak, waarbij je ervan uit mag gaan dat eenieder zich daaraan houdt. Overigens, geeft de exploitant op dit punt daar gehoor aan. Dat geldt overigens niet ten aanzien van andere verplichtingen: hoe je daarmee moet omgaan als dat niet geregeld is. Het is ook niet bij wet geregeld. Het enige wat je kunt doen, als je vindt dat het een dermate verstoring is van datgene wat je beoogt, is dat je het contract kunt opzeggen. Zover zijn wij natuurlijk helemaal niet.

Ik wil wel zeggen dat een aantal punten in de onderhandelingen met de exploitant niet vanzelf gaat. Dat wil ik hier wel gezegd hebben. Sterker nog, het gaat op sommige punten moeizaam. Daarover kan ik publiekelijk niet spreken, want dat zou schade berokkenen aan de exploitant. Ik zou eigenlijk willen voorstellen in de commissie BEM of in een woordvoerdersoverleg nader vertrouwelijk mededeling te doen. Dat zijn zaken die ik hier niet publiekelijk kan bespreken.

Zijn er aanvullende vragen? Dat is niet het geval.

Vaststellen van de notulen en de besluitenlijst van 12 november 2012.

De VOORZITTER: Er zijn twee reacties gekomen over de notulen: twee leden van de SP staan dubbel vermeld. De heer Driehuijs heeft deze reactie ingebracht. Wij zullen het corrigeren.

Er is een vraag door de heer Ubaghs om een tekstwijziging voor te stellen. Waar staat "Samenvattend kan gesteld worden dat er eigenlijk geen visies zijn", heeft hij gezegd dat er twee visies zijn. Nu, het lijkt mij dat dit zaken zijn die wij kunnen verwerken.

Deze zijn formeel nog niet verwerkt in het verslag dat u voorgelegd hebt gekregen, maar ik vraag mandaat dat alsnog te doen, zodat wij de notulen kunnen goedkeuren en de besluitenlijst kunnen vaststellen. Dat kan uw instemming hebben? Dat kunnen wij dat in een keer afdoen.

Zonder hoofdelijke stemming stellen de Staten de notulen en de besluitenlijst van de vergadering van 12 november 2012 vast, met inachtneming van de voorgestelde wijzigingen op de notulen.

Statenvoorstel Middelen Economisch beleidsplan.

De heer ESSOUSI (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Vorige week was uit de conjunctuurenquête Kamer van Koophandel, derde kwartaal 2012, op te maken dat Utrechtse ondernemers onder het landelijk gemiddelde scoorden. De ondernemers investeerden minder, het personeelsbestand werd ingekrompen en de verwachting is dat de winstgevendheid in het vierde kwartaal zal dalen. Vooral bouwondernemingen hebben het moeilijk.

De PvdA vindt dat intensivering van Triple Helix de sleutel is tot succes. In Utrecht valt daar nog veel te winnen. Vergeleken met andere regio's, zoals Amsterdam en de Brainport Eindhoven, presteren wij op economisch gebied nog niet zo optimaal als wij zouden willen. Dus daar valt nog veel te winnen. Bedrijven kunnen veel meer doen om hun gewenste regionale profiel tot stand te brengen, in combinatie ook met de kenniscentra die wij hier kennen en een overheid die faciliteert en ondersteunt.

Wij vinden dat de aandacht voor de regionale economie niet mag vervlakken. Wij steunen dan ook de ambities voor een Economic Board Utrecht (EBU), omdat wij vinden dat de provincie moet blijven investeren, goed moet blijven faciliteren en aanjagende initiatieven moet blijven ondersteunen. Wij moeten streven naar groei. Wij willen daarin een stap verdergaan. Wij zien daar ook een doel in, bijvoorbeeld intensiveringen van de samenwerking met de noordvleugel. Het is geen geheim dat wij zijn voor een groter landsdeel of een fusie van drie provincies in een Europa, waarin het steeds meer draait om krachtige en dynamische regio's, zonder onnodige bestuursdruk en zonder omslachtige administratieve druk.

Wij hechten er waarde aan om toe te voegen dat wij vanuit onze maatschappelijke rol ook oog moeten hebben voor de sociale functies van een goede economie. Met nadruk wil ik het dan hebben over de werkgelegenheid. Wij zijn blij dat de ROC's deel uitmaken van de EBU. Wij zijn blij dat men zich ook zorgen maakt over de sectoren die van belang zijn voor werkgelegenheid voor lageropgeleiden. Wij steunen ook een motie waarmee de fractie van de SP gaat komen om de aandacht voor lageropgeleiden, MKB en de maakindustrie nog een keer te bevestigen.

Om nog even terug te komen op de conjunctuurenquête van de Kamer van Koophandel: een van de

aanbevelingen was het toegankelijker maken van overheidsopdrachten voor het MKB; een onderwerp waar ik al langer mee bezig ben. In het nieuwe jaar hoop ik te komen met een voorstel om samen met statenleden, maar ook met gedeputeerden, te kijken of wij hier vorm aan kunnen geven en hoe wij hierop kunnen inspelen.

De heer FASTL (GL): Mijnheer de Voorzitter! Ik kan het heel kort houden. Het gaat er niet zozeer om dat deze stappen gezet worden. Daarmee kunnen wij prima instemmen. Alleen, het gebeurt wel vaker: het gemak waarmee bedragen anders worden ingevuld dan voorheen, terwijl je bijvoorbeeld bij discussies over recreatieschappen dit bedrag heel goed kunt gebruiken om het probleem in een keer op te lossen. Dat noopt ons ertoe te kijken waarvoor wij dit specifiek inzetten. Het enige advies wat er is geweest, was van de PCL (Provinciale Commissie voor de Leefomgeving). Die zei: laten wij duurzaamheid in elk geval als leidend principe hanteren. Dus is in dit college besloten om duurzaamheid overal mee te nemen, dus laat dat handvat van leidend principe het uitgangspunt zijn in de aanvragen die er uiteindelijk ingediend gaan worden en waaraan dit geld besteed gaat worden.

Of ik met de motie van de fractie van de SP kan instemmen, weet ik niet. Ik zou de motie graag willen zien.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Wij hebben op deze plek vaker debatten gevoerd over het economisch beleid. Daarbij staan in deze Staten vaak meerdere richtingen tegenover elkaar. Het ene deel zegt: "Zorg dat dat sterk is en zich goed kan ontplooien en uiteindelijk zal dat positieve resultaten hebben voor diegenen die kwetsbaarder zijn." Anderen, waaronder ik, zeggen: "Je moet je aandacht richten op nut en noodzaak: wie heeft er steun nodig, wie heeft er recht op solidariteit en dat moet de inzet zijn voor ons beleid en niet het min of meer rondslingeren van veel geld, wat vage abstracte economische doelstellingen dient." Uiteindelijk blijft steeds weer de vraag: voor wie is het, voor wie doen wij het, bij wie komt het terecht?

Wij vinden dat er een verschil is tussen datgene wat nu voorligt en datgene wat in eerdere fasen hier is ingediend. Dat verschil zit met name in, zoals ik het zie, de wat bewustere aanpak van de verschillende beleidsonderdelen. Wij zien dat er minder sprake is

van, zoals ik het noem, 'windowdressing', maar dat er meer gereageerd wordt op ervaringen, dat er meer gereageerd wordt op leermomenten, dat er geprobeerd wordt om verbindingen te leggen, meer dan in het verleden; verbindingen ook met de regio's, waar men al bepaalde ervaringen heeft opgedaan en al verder is in het stadium dan Utrecht, maar ook dat er geprobeerd wordt uit de verschillende segmenten, vooral uit het mbo, partijen te betrekken bij de Economische Raad.

Ik heb voorkeur voor een Nederlandse uitspraak. Dat betekent dat wij eigenlijk vinden dat waar er grote beslissingen over de economie aan de orde zijn – in dat rijtje rangschik ik ook het voorstel dat hier voorligt – wij ons terdege moeten afvragen: voor wie doen wij het, in wiens belang willen wij handelen, waarbij wij tegelijkertijd kijken naar de krachten in de economische infrastructuur en hoe wij die kunnen versterken, zodat het effect zoveel mogelijk terecht komt bij de mensen die zijn aangewezen op onze steun en inzet? Het is vanuit die achtergrond, dat de SP hier een motie wil indienen, waarin wij vragen om bij al die stappen steeds opnieuw aandacht te besteden aan werkgelegenheid voor lageropgeleiden, behoud van de Utrechtse maakindustrie en vergroting van de slagkracht van het MKB. Wij denken dat het een mooi moment zou zijn, zo in die donkere dagen voor Kerst, als de SP zou instemmen met een economisch voorstel van deze gedeputeerde, hetgeen vergemakkelijkt wordt als wij statenbreed deze prioriteit zouden onderschrijven. Ik dien hierbij de motie in.

Motie M1 (SP): sta voor werkgelegenheid voor lageropgeleiden, de Utrechtse maakindustrie en het MKB!

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 10 december 2012;

constaterende:

dat Gedeputeerde Staten de middelen uit de stelpost intensiveringen voor het Economisch Beleidsplan die in enig jaar niet geclaimd/besteed zijn, aan het eind van het jaar toe wil voegen aan de Reserve Cofinanciering en aldaar beschikbaar wil houden voor dit doel in de periode 2012-2020;

overwegende:

de toenemende kwetsbaarheid van lageropgeleiden op de arbeidsmarkt;

roepen het college op:

bij het opstellen van de economische agenda in het bijzonder aandacht te hebben voor de werkgelegenheid voor lageropgeleiden, behoud van de Utrechtse maakindustrie en vergroting van de slagkracht van het MKB.

En gaat over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: De motie is voldoende ondertekend en maakt deel uit van de beraadslaging. De motie kan worden vermenigvuldigd en rondgedeeld.

De heer DE HEER (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! "Een goed begin is het halve werk". De fractie van de ChristenUnie is in principe akkoord. Wij moeten economisch met onze vergadertijd omgaan, dus ik zal maar meteen verklappen dat de fractie van de ChristenUnie in principe kan instemmen met het technische statenvoorstel over de middelen van het Economisch Beleidsplan. Wij hebben echter nog wel een appeltje te schillen met gedeputeerde Van Lunteren, die ontbrak bij de commissiebehandeling, omdat hij aan het werk was in China. Zijn vervanger durfde geen innovatieve toezeggingen te doen. Gelukkig kregen wij vorige week een helder memo van gedeputeerde Van Lunteren met een efficiënt antwoord op onze vraag en op de vraag van de SGP over het budgetrecht. Deze twee korte antwoorden riepen bij onze fractie echter een nieuwe vraag op. De PCL vraagt in haar advies over de innovatieve kenniseconomie en de duurzame energie aan de provincie Utrecht of het haar economische visie 2020 verder wil uitwerken. Uit de memo blijkt dat de provincie die uitwerking graag overlaat aan de, door de SP zojuist herdoopte, Economische Raad en dat het bedrijfsleven hierin het voortouw krijgt. Onze fractie is heel benieuwd naar die nieuwe economische agenda die daaruit rolt en wanneer die economische agenda wordt uitgerold.

Uit de memo blijkt verder dat de inzet van middelen uit de reserve Cofinanciering altijd geschiedt met een statenvoorstel. Het is natuurlijk het allermooiste als de eerstvolgende inzet van deze middelen meteen gepaard gaat met het nieuwe kader van de economische agenda. Kan de gedeputeerde toezeggen dat die kaderstelling dan al rond is? Zo ja, dan hebben wij wat mijn fractie betreft een goede deal.

Vanuit mijn ooghoek zie ik een langzaam terugtikende klok en daar word ik altijd erg zenuwachtig

van, maar ik ben blij dat ik zojuist een snelheidsrecord heb gevestigd en dat ik voor het eerst in mijn politieke carrière dertien seconden overhoud.

De VOORZITTER: Wellicht kan de gedeputeerde bevestigen dat hij veertien dagen geleden in India was en niet in China. Anders moeten wij straks het verslag bijstellen.

De heer VAN WIKSELAAR (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Ook wij zullen het kort houden. In de commissie hebben wij met name gevraagd naar het budgetrecht van de Staten op dit onderdeel. Bij de commissie leefde op dat moment duidelijk het beeld dat er elk jaar bij de jaarrekening en de begroting een heroverweging van middelen kan plaatsvinden. Zoals ik het voorstel lees, is het juist de bedoeling om dat niet zo te laten zijn. De € 6,5 miljoen die nu gereserveerd worden voor het Economisch Beleidsplan blijven wat u betreft gelabeld tot 2020, zoals de reikwijdte nu wordt gezien. Dat gaat voor de fractie van de SGP een brug te ver. Wij vinden het prima dat dit plan verder uitgevoerd wordt. Wij vinden het prima dat de € 6,5 miljoen eraan gelabeld wordt. Wij willen echter wel het recht aan onszelf houden om jaarlijks de heroverweging te maken: zijn wij nog steeds met elkaar van plan om het geld daaraan te besteden of zeggen wij op enig moment – dan hebben wij het niet over contracten; die komen hier keurig langs met een statenvoorstel – wat de noodzaak is dat dat geld specifiek gelabeld moet zijn voor de periode tot 2020. Wij hebben de argumenten daarvoor niet kunnen vinden, ook niet in de memo. Derhalve hebben wij daarvoor een amendement gemaakt. Het dictum luidt: "De bestemming van de middelen uit de stelpost intensiveringen voor het Economisch Beleidsplan die in enig jaar niet geclaimd/besteed zijn, wordt jaarlijks bij de jaarrekening vastgesteld". Dan hebben wij in elk geval jaarlijks een heroverweging: doen wij het nog steeds goed of is het tij zo veranderd dat wij het geld anders willen besteden? Wat ons betreft zou dat de bestaande lijn moeten zijn die wij moeten handhaven.

Amendement A1 (SGP): Economisch Beleidsplan.

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 10 december 2012, aan de orde hebbend het statenvoorstel Aanwending middelen economisch beleidsplan;

besluiten:

het beslispunt als volgt te wijzigen:

"De bestemming van de middelen uit de stelpost intensiveringen voor het Economisch Beleidsplan die in enig jaar niet geclaimd/besteed zijn, wordt jaarlijks bij de jaarrekening vastgesteld".

Toelichting.

Het is in deze Staten gebruikelijk om niet-bestede middelen ten gunste te laten vallen van de Algemene Middelen. Dit is onder andere vastgelegd in de Kadernota Begrotingen 2012-2015. Dit amendement beoogt dit principe in stand te houden. De niet-bestede middelen uit de voornoemde stelpost kunnen eventueel prima worden besteed ten gunste van de Reserve Cofinanciering, maar de Staten hebben de taak dit bij de vaststelling van de jaarrekening te bepalen. Op voorhand deze gelden storten bij de Reserve Cofinanciering past niet in onze gebruikelijke en verstandige wijze van besluitvorming.

De VOORZITTER: Het amendement is voldoende ondertekend en maakt deel uit van de beraadslaging. Het amendement kan worden vermenigvuldigd en rondgedeeld.

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik ben ongelooflijk blij met het feit dat wij vorige week daadwerkelijk voor de eerste keer met onze Economic Board – de mensen die de voorkeur geven aan de Nederlandse taal: de Economische Raad – aan tafel hebben gezeten en dat wij met elkaar hebben geconstateerd: "OK, wij hebben een opgave met elkaar en wij gaan aan de gang." De eerste bijeenkomsten hebben al plaatsgevonden. Het leuke is dat je echt ziet dat de bedrijven die aan tafel zitten zelf het initiatief nemen en zelf dingen gaan doen en dat zij niet meteen de vraag stellen aan de overheid: wat gaan jullie als provincie nu doen? Zij gaan zelf een onderwerp beetpakken. En, zeg ik tegen mijnheer Fastl, het is misschien aardig om te weten dat het nu net een onderwerp is waaraan hij refereerde. Aangegeven werd dat zij willen kijken wat zij met elkaar op het gebied van energietransitie kunnen doen aan de geldzijde, van: hoe kunnen wij daaraan verdienen, wij zien daar mogelijkheden liggen en daarmee willen wij aan de gang. Er werd al aangegeven: "Wij hebben u daar nog wel eens bij nodig." Dat is wat je natuurlijk hoopt, dat dat er zoveel mogelijk zal zijn. Ook op al die andere plek-

ken, waar je ziet dat die ruimte er wel zit, willen wij ook gewoon een serieuze rol kunnen spelen om net die duwtjes te kunnen geven om de economie in het Utrechtse datgene te laten doen waar zij goed in is en waarvoor alle potentie voorhanden is. Wij worden namelijk als regio toch nog steeds door de Europese Commissie gezien als 'de-nummer-één-regio' in heel Europa bij de positie die wij op dit moment hebben binnen Europa bij de kansen om economisch te scoren op het gebied van innovatie. Die kansen willen wij pakken en om die reden ligt dit voorstel voor, namelijk zorgen dat wij de middelen die daarvoor aanwezig zijn, gericht kunnen inzetten en dat wij wat afgaan – dat is de reden dat wij deze systematiek pakken - van de losse aanpak, waarin je elke keer alleen maar projectmatig middelen aanwendt, maar juist een iets langere termijn neerzetten en een wat breder afwegingskader daarbij hebben.

Natuurlijk, mijnheer Essousi, is het van belang dat je dat wat in een breder perspectief ziet. Dat is inderdaad ook de reden dat wij vanuit noordvleugelverband hebben gekeken hoe men dat op andere delen in de noordvleugel heeft gedaan en wij dat kunnen oppakken. Het eerste project waarmee wij druk bezig zijn, is het project "Growing Games". Wat zou er nu mooier zijn als dat inderdaad heel snel uitgerold wordt? Wij merken echter toch nog dat Amsterdam net dat zetje nodig heeft om niet alleen met de mond te belijden dat het heel belangrijk is om met elkaar samen te werken, maar ook daadwerkelijk datgene doet wat het moet doen. Dat betekent dus dat de plannen verder gebracht worden dan dat het alleen een mooi plan is. Wij werken daar heel hard aan. Ik denk juist dat het, om een goede positie daarin te hebben, goed is dat wij het op die manier hebben opgezet en dat wij juist met onze partners daarin hebben opgetrokken in noordvleugelverband. Ik denk dat een goed voorbeeld is geweest dat wij ons in het Haagse aan de nieuwe Kamerleden hebben gepresenteerd met onze bedrijven, onze instellingen en de overheden, om te laten zien dat dit een gedeelde visie is.

Dan het punt van het MKB-initiatief dat is aangekondigd. Ik zie daarnaar uit. Ik weet dat er morgen een bijeenkomst is georganiseerd, waarbij ik graag aanwezig ben. Ik hoop dat wij daar nog wat meer inspiratie kunnen Het gaat niet door? Dat betekent dat ik morgen een avond thuis ben. Ik kijk wel uit naar het initiatief. Het is altijd mooi als er dit

soort initiatieven vanuit de Staten komen en als wij dat kunnen bundelen en gericht kunnen meegeven aan ons netwerk, dan zou dat mooi zijn.

De heer Fastl maakte een opmerking over het leidend principe van duurzaamheid. Dat geldt voor het hele college; daar is ons coalitieakkoord op geënt. Dat heeft de bijzondere aandacht bij alle voorstellen, waarmee wij bezig zijn. Zoals bekend is duurzaamheid een van de speerpunten binnen het beleid vanuit de economische invalshoek. Op dat punt kan ik die toezegging doen.

De heer Meijer heeft een motie ingediend, waarin hij oproept aandacht te hebben voor de lagere overheden en ook met name voor de maakindustrie. Ik denk dat het inderdaad een goede suggestie is dit signaal op deze manier af te geven. Het aardige vind ik – dat is natuurlijk een compliment aan de voorzitter, die ook voorzitter is van de board – dat is gezorgd dat de ROC's aan tafel zijn gekomen in die EBU. Dat hebben wij juist gedaan om dit element extra te belichten. Ik denk dat je met een motie als deze het signaal afgeeft dat het een belangrijk onderdeel is, waarmee de board zich moet bezighouden. Ik denk dat het goed is dat de Staten dat aan de voorkant helder maken. Dat ondersteunt het beleid. Ik zie de motie in elk geval als een ondersteuning van wat wij aan het doen zijn en de vorm die wij op dit moment te pakken hebben.

De heer FASTL (GL): Mijnheer de Voorzitter! Een motie als deze zouden wij in het verleden zelf ingediend kunnen hebben. Alleen is vandaag het CPB-rapport uitgekomen met als titel "Banen in het midden onder druk". Dat gaat om middeninkomens, maar ook om middenopgeleiden en niet zozeer om lageropgeleiden. Daar valt op dat het aantal banen juist wel stijgt. Dus het verdient een iets genuanceerdere uitleg.

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb ook van het onderzoek gehoord. De argumentatie daarbij is dat met name administratieve banen naar het buitenland worden verplaatst, bijvoorbeeld naar een land als India – daar ben ik inderdaad geweest en niet in China; dan is dat meteen rechtgezet – en dat dat wordt gezien als laagopgeleiden. Ik vond het onderscheid dat in het CPB-rapport wordt gemaakt, meer spreekt van het type banen: lageropgeleiden in beroepen in de

bouw en dergelijke, waar de werkloosheid niet stijgt. Lageropgeleiden in de werkomgeving van kantoren werden nadrukkelijk wel genoemd in datzelfde onderzoek.

De heer FASTL (GL): Mijnheer de Voorzitter! Het gooit die dingen inderdaad door elkaar. Middeninkomens en middenopleidingen worden te pas en te onpas door elkaar gebruikt, maar het is volgens mij wel de nieuwe scope die wij moeten hebben. Het is niet zozeer de lage groep, maar de middengroep.

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! De ROC-banen. Vandaar de oproep.

De heer FASTL (GL): Mijnheer de Voorzitter! De mogelijkheid om op te klimmen op de maatschappelijke ladder, moeten wij in elk geval waarborgen.

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ja.

Ik beperk mij tot het beantwoorden van de vragen die er nog liggen. De fractie van de ChristenUnie vraagt wanneer de economische agenda er ligt. Wij hebben nu voor de eerste keer met de EBU om de tafel gezeten. Wij gaan nu aan de slag. Het voorwerk dat wij het afgelopen jaar hebben gedaan, hebben wij aan hen opgeleverd en er moet nu wat gaan volgen. Daarvoor zal ongetwijfeld een jaar gebruikt worden. Ik kan dus niet de toezegging doen dat er bij een eerstvolgend voorstel al een kader onder ligt; dat lukt gewoon niet. Anders had ik ook niet het antwoord op die vraag op die manier kunnen geven. Ik heb aangegeven dat zolang er nog geen kader ligt, wij alles in statenvoorstellen naar de Staten sturen. Daarom hebben de Staten ook die toezegging van mij gekregen, juist om te voorkomen dat er te willekeurig mee aan de gang gegaan wordt, plus dat daaronder natuurlijk het basiskader de economische visie zal zijn die de Staten hebben vastgesteld. Dus zolang er geen economische agenda is, is het toetsingskader de statenvoorstellen die ik de Staten doe toekomen. Dat is mijn antwoord op die vraag.

Dan de fractie van de SGP en het amendement dat de heer Van Wikselaar indiende. Ik wil daarbij opmerken dat, als hij dat op deze manier wil doen, hij dit eigenlijk op alle projecten waarbij in een langetermijnvisie gewerkt wordt – het Strategisch Mobiliteitsplan of de uitwerking van de ruimtelijke

ordering, waarover onlangs een statenvoorstel is aangenomen –, van toepassing verklaard zou moeten hebben. Dat neemt niet weg dat de Staten altijd het budgetrecht hebben. Dus in een motie of in een amendement hoeft dat niet vastgelegd te worden. De Staten hebben dat recht bij wet. De Staten kunnen via een statenvoorstel wel gezegd hebben dat zij tot in lengte van jaren een bedrag geven, maar dan zouden wij nooit meer verkiezingen hoeven te houden. Dus, de Staten leggen dat vast en elk jaar bij de begroting, als de Staten iets anders willen dan het college voorstelt, hebben zij altijd het recht dat te wijzigen. Dat is het recht van de Staten en dat recht kan ik hen niet afnemen. Dat was ik ook niet van plan. Daarmee is het amendement eigenlijk overbodig, tenzij de SGP een nieuw financieel kader wil instellen, maar dan stel ik voor dat te doen bij de begrotings- of de jaarrekeningbehandeling. Dan zou ik zeggen dat dat van toepassing verklaard moet worden voor al het beleid. Dan claimt de SGP eigenlijk een recht dat de Staten al hebben.

De heer VAN WIKSELAAR (SGP): Mijnheer de Voorzitter! De verwarring is ontstaan door de vraag die ik in de commissie heb gesteld: op welk moment hebben wij de heroverweging? Zoals ik de stukken op dat moment las, bleef voor mij het beeld overeind dat er voor ons op geen enig moment een heroverweging meer was, omdat wij tot 2020 deze € 6,5 miljoen claimen voor het Economisch Beleidsplan. De gedeputeerde zegt dus dat wij dat echt verkeerd lezen en dat elk jaar bij de vaststelling van de begroting en bij de jaarrekening de heroverweging er is om te kijken of wij de reserve Cofinanciering in deze omvang nog in stand houden en dat dat het goed recht is van de Staten. Ik vroeg mij alleen af – daarop kreeg ik geen antwoord in de commissie – hoe dat gaat op het moment dat wij contracten sluiten met andere partijen om een traject op te zetten. Dan is het geld wel degelijk gelabeld en dan heb ik het budgetrecht niet meer. Vangt het college dat op door te zeggen: "Nee, elk voorstel komt hier op tafel en op dat moment hebben de Staten inzicht in de reikwijdte, ook in de periode, van het geld dat wij vaststellen." Als wij dan eenmaal ja zeggen tegen een contractpartij, dan zijn wij daarmee klaar. Moet ik dat zo lezen?

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Bij alle voorstellen - nu bij economie is

het de eerste keer dat wij het op die manier toepassen - willen wij niet meer met allerlei losse projectjes werken. Ik geloof dat het de SGP was die bij een aantal van dat soort projecten de vraag heeft gesteld: "Waarom doet u dat nu?" Het zijn vaak projectjes van enkele honderdduizenden euro's of van een paar duizend euro's die vaak vanwege de gedachte komen: het geld moet opgemaakt worden, omdat het maar eenjarig is en er kunnen dus nooit langjarige dingen uit gerealiseerd worden. Om die reden is gezegd: "Laten wij alle middelen die beschikbaar zijn tot 2020, om die te kunnen koppelen aan onder andere de EFRO-middelen (Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling), waarvoor Cofinanciering nodig is, in een keer met elkaar vastleggen." Natuurlijk kunnen de Staten daarover elk jaar besluiten. Ik geef echter wel op voorhand aan dat het college niet voornemens zal zijn voorstellen in te dienen om dat anders te doen. De Staten stellen dat echter elk jaar bij elke begroting opnieuw vast. Zij zullen dan van mij wel, als de Staten met voorstellen komen om dat budget te korten, de reactie krijgen, zoals wellicht begrijpelijk is: "U heeft dit statenvoorstel vastgesteld en dat betekent dat ik de dingen die u daar hebt bedacht, niet meer kan uitvoeren op het moment dat u het budget aanpast."

De heer VAN WIKSELAAR (SGP): Mijnheer de Voorzitter! U begrijpt dat ik een oproep wil doen aan de gedeputeerde om tijdens commissievergaderingen niet meer afwezig te zijn. Dat had deze ellende kunnen voorkomen.

De VOORZITTER: Dat betekent dat u het amendement intrekt.

Is er in de tweede termijn een van u die hierover het woord wil voeren? Dat is niet het geval. Dan sluit ik de beraadslagingen. Wij stemmen later over de motie en het voorstel. Het amendement is ingetrokken.

Statenvoorstel Koersdocument Regionale Uitvoeringsdienst.

De heer EL YASSINI (VVD): Mijnheer de Voorzitter! De fractie van de VVD is erg blij dat na jaren praten het Utrechtse proces eindelijk het stadium heeft bereikt dat de bestuurlijke stuurgroep RUD overeenstemming heeft bereikt over hetgeen wij nu gaan doen en dat er nu één koers ligt voor 30 'stakeholders', waarvan 26 gemeenten. Het is inderdaad zeer

complex om 30 betrokken gemeenten, bestaande milieu- en omgevingsdiensten en provincie dezelfde kant op te krijgen. Het feit dat er nu een koersdocument ligt, is in elk geval een mogelijkheid voor een efficiënte en een effectieve organisatie voor vergunningverlening, toezicht en handhaving en van wet- en regelgeving.

Mijn vraag aan de gedeputeerde is nog de volgende. Je wilt natuurlijk altijd ruimte en flexibiliteit hebben om, als het nodig is, van de aangegeven koers, in uitwerking daarvan enigszins kan worden afgeweken als de situatie daarom vraagt. In het bedrijfsleven is dat vanzelfsprekend. Wij zien dat het bestuurlijk en in de politiek ook steeds vaker gebeurt dat je iets meer manoeuvreerruimte hebt. Dat is hartstikke goed. Echter, bij zulke complexe vraagstukken vragen wij ons als VVD af, als er besloten wordt dat er afgeweken wordt van de uitwerking, wie dat dan besluit. Zijn dat alle 30 organisaties; de gemeenten, de milieu- en omgevingsdiensten en de provincie? Is het de provincie zelf? Is het de kwartiermaker? Hoe gaat dat besluit dan? Is het een unaniem besluit of gaat het met de meerderheid? Daarin zouden wij graag wat meer inzicht willen hebben.

Met de rest van het koersdocument zijn wij heel blij. Wij hopen dat dit in elk geval een nieuwe tijd inluidt van de manier waarop wij niet alleen handhaving en vergunning op het gebied van milieu, maar ook andere vraagstukken voor de toekomst zullen behandelen.

De heer DE VRIES (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! De PvdA heeft in de commissie MME een paar weken geleden zowaar gemeend over dit koersdocument gedeputeerde De Vries een compliment te moeten geven. Wij hadden van verschillende wethouders met PvdA-achtergrond – ja, die zijn er nog – gehoord dat het OK was, dat het op stoom was en dat de heer De Vries het vlot had gekregen. Maar, toen kwam er een brief van de ondernemingsraad. Het is natuurlijk zo, zo hebben wij de afgelopen weken geleerd: 'wie zoet is, krijgt lekkers en wie stout is de roe'. In dat licht zijn wij natuurlijk niet meer zo tevreden. Wij hebben die brief van de ondernemingsraad gekregen en die baart ons grote zorgen. Wij hebben daarover een aantal vragen. Wist de gedeputeerde van de brief, althans van de zorgen van de ondernemingsraad op dit punt? Wij hebben een paar keer doorgevraagd en er is gezegd: "Er is goed overlegd met de ondernemingsraad." Goed overleg, in onze vertaling, betekent ook dat

je min of meer of meer op één lijn zit en het eens bent. Als het goed overleg is geweest, maar daarna ben je het oneens met elkaar, dan hadden wij dat graag gehoord. Dus het irriteert ons een beetje dat wij niet eerder wisten van de onenigheid met de ondernemingsraad.

Verder hebben wij deze week via de griffie – waarvoor dank – deze brief door laten geleiden en gevraagd om een snelle reactie, zodat wij die nog in deze Staten konden meenemen. Wij hebben een snelle reactie gekregen en daarin wordt gesteld dat de brief aan de heer Hans Goedhart, de directie, is gericht en dat wij dus een reactie kunnen verwachten van de directie en niet van Gedeputeerde Staten. Nu wordt de heer Hans Goedhart als een soort hulpsint opgevoerd. Dat vinden wij niet erg sterk. Wij nemen toch aan dat de gedeputeerde eindverantwoordelijk is en dat wij als Staten de gedeputeerde aanspreken en niet een ambtenaar en zelfs niet de hoogste ambtenaar. Dus daar zijn wij niet zo van onder de indruk. Wij zijn er wel van onder de indruk in negatieve zin. Wij willen daarom hier de vragen van de ondernemingsraad herhalen en daar een antwoord op krijgen. Dat speelt voor ons echt mee in de beoordeling of wij wel of niet voor het koersdocument kunnen stemmen.

Er zijn drie punten: gelijkwaardigheid, medezeggenschap en de kwaliteit van de uitvoering.

De gelijkwaardigheid wordt aangestipt. De ODrU (Omgevingsdienst regio Utrecht) is de body, waarmee het begonnen is. Anderen mogen aansluiten op de voorwaarden van de ODrU. Dat vindt men niet zo sterk.

De medezeggenschap wordt betwist. Als wij het koersdocument aannemen, dan gaat deze ondernemingsraad er niet meer over, maar dan is er een ondernemingsraad in het nieuwe lichaam, maar dat is nog niet gevormd. Dus, wie past op de medewerkers? Is het zo dat dit allemaal tot stand is gekomen zonder goed overleg? Goed in de zin dat u het met elkaar eens bent? Overleg met de vakbonden? Waar zijn de vakbonden gebleven?

De kwaliteit van de uitvoering. Is het zo dat het niveau in de provincie hoger ligt dan in de meeste gemeenten en dat wij straks naar een soort gemiddelde gaan, dat lager is dan nu het geval is in de provincie? Zit er een bezuiniging in? Moet men in

de uitvoering het ook echt minder doen met minder geld? Wordt er dus niet bespaard in het management, maar in het aantal auto's op straat?

Dat wij gaan fuseren met Flevoland en Noord-Holland. Is dat in die nieuwe plannen meegenomen en gaat u daar nog aan werken?

De VOORZITTER: U bent wel erg voortvarend.

De heer EL YASSINI (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Als mens en als persoon vind ik het natuurlijk heel belangrijk, als er veranderingen in organisaties ontstaan, dat de ondernemingsraad daarin altijd geraadpleegd wordt. Dat is ook goed. De vraag die ik voor de heer De Vries van de fractie van de PvdA heb, is of hij zich realiseert dat wij in de politiek, als Provinciale Staten, hier niet over gaan. Wij zijn bezig om kaders te scheppen voor het bestuur, zodat het bestuur binnen die kaders – dat gaat specifiek om de inhoud – beslissingen kan nemen. De zaak die speelt voor de ondernemingsraad, valt binnen de interne organisatie. Zo gaan wij ook niet over het personeelsbeleid van de provincie Utrecht.

De heer DE VRIES (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Los van het feit dat de heer El Yassini het een goed idee vindt dat de ondernemingsraad een rol heeft, is het ook een wettelijk recht. Het is gewoon de wet die hier goed uitgevoerd moet worden. De PvdA maakt zich zeker druk over het lot van medewerkers, wij komen daarvoor op en wij vinden dat goed op de mensen gepast moet worden en dat er goed mee omgegaan moet worden. Personeelsbeleid is misschien in eerste instantie iets voor de gedeputeerde die erover gaat, maar als het niet helemaal OK is, dan gaan wij daarover meedenken en meepraten. Wij werpen ons daar in elk geval voor op. Ik zie er geen enkel probleem in daarvoor op te komen en ons daarvoor hard te maken en ervoor te zorgen dat in zo'n proces goed op de rol van de medewerkers gepast wordt.

De heer EL YASSINI (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb eigenlijk nog geen antwoord gekregen op mijn vraag. Vindt de heer De Vries dat wij als politiek de kaders moeten bepalen dat wij het personeelsbeleid en de communicatie met de ondernemingsraad juist over moeten laten aan de provincie Utrecht en dat dat niet past binnen onze kerntaken als volksvertegenwoordigers van deze mooie provincie?

De heer DE VRIES (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Uw kerntaken of onze kerntaken? Wij hebben met elkaar ook bepaald dat er minder ambtenaren moeten komen, dat ambtenaren moeten flexwerken, dat er minder kantooruimte is voor de ambtenaren. Daarover mogen wij met elkaar oordelen. Dat hebben wij met elkaar gedaan. Ik heb de heer El Yassini toen ook niet horen zeggen dat dat buiten de kerntaken viel. Nu zegt de Ondernemingsraad, en het is nogal een brief, die hier op tafel ligt: wij vragen serieus aandacht voor die brief en wij willen een serieus antwoord op die brief en dat vragen wij van de gedeputeerde, want de gedeputeerde is de eindverantwoordelijke, en niet van de hoogste ambtenaar. Als het niet binnen de kerntaken van de VVD valt, dan is dat haar keuze. Bij de PvdA valt het lot van de werknemers in deze kwestie zeker binnen haar kerntaken.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Ik wil hier graag in het midden leggen: de Staten gaan daarover waar het fout dreigt te gaan. Wij hebben terecht flink gedebatteerd – en dat gaat wellicht nog meer gebeuren – over de asbestkwestie. De asbestkwestie en alles wat daar omheen hangt, de risico-inventarisatie en evaluatie, is typisch een kwestie die met personeelsbeleid te maken heeft. Wij praten er hier over, omdat het goed misging. Zo kunnen wij ook hierover spreken als wij van mening zijn dat het goed misgaat.

De heer HOEFNAGELS (D66): Mijnheer de Voorzitter! Een inhoudelijke vraag. De heer De Vries begon zijn opsomming met gelijkwaardigheid, waarover de ondernemingsraad het heeft. Kan hij mij uitleggen welke gelijkwaardigheid wordt bedoeld? Wat bedoelt de heer De Vries met zijn vraag met betrekking tot de gelijkwaardigheid?

De heer DE VRIES (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! De dienst waar wij mee beginnen, is de ODrU. Daarbij wordt aangehaakt. Uit de brief, maar ook uit de wat zorgelijke gesprekken met wethouders, is de toon een beetje: u mag bij de ODrU aansluiten, maar op de voorwaarden die de ODrU stelt. Dat is natuurlijk niet gelijkwaardig. Is het zo, is het niet zo, is het overdreven, zit het toch anders? Dat is de toon die eronder zit.

De heer HOEFNAGELS (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ik stel mijn vraag, omdat ik de heer De Vries tijdens de commissie heb horen zeggen dat hij vanuit de wethoudershoek van de PvdA wat geluiden had gehoord over het gebrek aan gelijkwaardigheid in het verleden. Ik kan mij herinneren, en zo heeft de heer De Vries het ook gezegd, dat het ging om de ongelijkwaardigheid, omdat de provincie een te grote broek aan zou hebben. Als ik het stuk van de ondernemingsraad lees, dan gaat het er juist om dat hij problemen heeft met de gelijkwaardigheid, omdat de provincie eigenlijk al haar rechten heeft opgegeven en dat zij een partij is als alle andere. Hoe ziet de heer De Vries dat? Volgens mij is dat namelijk in tegenspraak met zijn opmerkingen in de commissie.

De heer DE VRIES (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik kan de stelling van de heer Hoefnagels nog wat zwaarder aanzetten. In de brief van de ondernemingsraad wordt de suggestie gewekt dat de provincie haar huid licht verkocht heeft en zich dus een nog veel bescheidener rol heeft aangemeten dan Het zou kunnen dat zij zich niet eens gelijkwaardig heeft opgesteld, maar iets minder. Inderdaad heb ik af en toe geluiden gehoord dat de stad Utrecht als grootste gemeente – en ook de provincie – zich machtig opstelt. Wij kunnen het met elkaar eens zijn dat hierover onduidelijkheid is. Het lijkt mij mooi om dat aan de gedeputeerde voor te leggen.

De heer HOEFNAGELS (D66): Mijnheer de Voorzitter! Nog een andere vraag voor de heer De Vries. Hoe heeft hij de brief opgepakt in het kader van de vraag die aan ons is gesteld, om de hoofdlijnen vast te stellen? Ik heb de brief van de ondernemingsraad zo gelezen dat hij niet kan instemmen met de hoofdlijnen, omdat hij de uitwerking nog niet heeft. Hoe ziet de heer De Vries dat in het kader van de kaderstelling en de huidige stap richting de uitwerking van de RUD?

De heer DE VRIES (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! De heer Hoefnagels heeft een punt. Een aantal dingen gaat over uitwerking. Dan zou je kunnen denken: als je het goed uitwerkt, kan het nog goed komen. Er zit ook een aantal punten in, waarvan wij kunnen zeggen: weeffouten. In elk geval is het belangrijk in het overgangsproces dat de medewerkers goed vertegenwoordigend zijn door een ondernemingsraad. Als het nu allemaal wordt uitge-

werkt, maar men is nu even niet vertegenwoordigd, en straks is alles uitgewerkt en dan hebben wij iets nieuws, dan hebben wij weer een ondernemingsraad en dan mag u weer meepraten, dan is het systeem al gebouwd. Dan kun je er weinig meer aan veranderen. Dus een aantal dingen is uitvoering. Daar heeft de heer Hoefnagels een punt. Bij een aantal punten dacht ik echter: het zijn dingen die nu spelen bij het opbouwen van een nieuw systeem, daar moeten wij nu bij zijn en wij moeten het goed geregeld hebben.

De heer HOEFNAGELS (D66): Mijnheer de Voorzitter! Een laatste reactie op die laatste opmerking. Het is precies wat de heer De Vries zegt: het gaat om de verdere uitwerking, waar hij nog invloed op moet hebben. Hij vraagt eigenlijk een besluit voorgelegd te krijgen, waarbij alles al gereed is, terwijl hij nu in een voortraject zit en er met hem gesproken wordt. Ja, ik kon het niet helemaal rijmen met het moment van de brief van de ondernemingsraad.

De heer DE VRIES (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Dit is toch het moment? Het koersdocument wordt al dan niet in december vastgesteld. Daarna wordt het verder uitgewerkt. Die uitwerking is natuurlijk een vloeiend iets. Het is natuurlijk niet opeens een 'waterscheiding': nu gaan wij uitwerken en daarvoor gaan wij plannen. Dat loopt langzamerhand. Er is ook een kwartiermaker aangesteld, die er 32 uur per week mee bezig is. Het loopt, het is een lopende zaak. Terwijl het nu georganiseerd wordt, kun je meepraten. Kijk, als de vrouw van de heer Hoefnagels een vakantie plant en hij pakt op de plek van bestemming de tent uit en dan gaat meepraten over waar zij naartoe gaan op vakantie, dan is het een beetje te laat. Zij zijn er al. De tent staat bijna. Ja, dat is uitvoering. Nu zijn wij in opbouw, nu wordt er gesleuteld. Dit is het moment dat de medewerkers volwaardig kunnen meepraten, ook over een stuk gelijkwaardigheid. Doen kleine gemeenten volwaardig mee of mogen zij alleen aansluiten op de voorwaarden van de ODrU?

De heer GRAAFF (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Onze fractie wil graag een compliment maken aan het college van GS. Er is de laatste maanden flink vooruitgang geboekt bij de totstandkoming van de RUD's. Wij willen het college complimenteren met de wijze waarop dat is opgepakt.

De samenwerking binnen de RUD's kan wat onze fractie betreft grote meerwaarde bieden. Het stuk dat voorligt maakt duidelijk op welke manier dat wordt vormgegeven. De keuze om de ODrU als basis te nemen om verder uit te breiden, is wat ons betreft een goed vertrekpunt, omdat er gewoon al een groot deel van de organisatie staat.

Onze fractie ziet wel een mogelijk risico. Er wordt in het stuk voorgesteld 85 fte over te plaatsen naar de RUD. Aanvankelijk was het 40 fte dat werd beoogd. Dat heeft natuurlijk te maken met de plustaken die ook worden overgedragen, maar wij zien ook wel het risico dat dat een grote belasting kan leggen op de organisatie, waardoor er vervolgens weer moeilijke maatregelen genomen moeten worden op het moment dat die taken net wat anders uitpakken. Wij zijn benieuwd naar de visie van het college hierop. Daarnaast hebben wij nog een vraag over de gemeenschappelijke regeling. In het stuk staat dat de mogelijkheid bestaat om die regeling aan te passen op het moment dat de partijen die betrokken zijn daartoe aanleiding zien. Onze vraag is of het college op dit moment al bepaalde zaken in die gemeenschappelijke regeling ziet, die aanpassingen vergen om als college toe te treden tot deze regeling. Vooruitlopend op de beantwoording daarvan, kan onze fractie instemmen met het koersdocument. Wij hebben vertrouwen in de aanpak die het college hanteert.

De heer HOEFNAGELS (D66): Mijnheer de Voorzitter! Bij het aantreden van dit college lag de vorming van de nieuwe RUD, sorry, volledig op haar gat. D66 wil dan ook beginnen met de complimenten te geven aan de gedeputeerde dat ruim een jaar later de hoofdlijnen van een nieuwe RUD voor de regio Utrecht ter vastlegging voorliggen. D66 kan instemmen met deze hoofdlijnen. De organisatiestructuur van de nieuwe organisatie ziet er goed uit. Een platte organisatie, die past bij de uitvoeringstaken die zij heeft. Omdat de organisatie reeds bestaat, verwachten wij weinig organisatorische problemen met de verdere vorming van de RUD. Vorig jaar werden er nogal wat vraagtekens gezet in de verschillende gemeenten over de wijze waarop de grote spelers hun rol zouden nemen. Dan heb ik het over de gemeente en de provincie Utrecht. D66 vindt de afspraken daarover goed en getuigen van vertrouwen in de medeoverheden.

Nu volgt de uitwerking tot de definitieve inrichting van de RUD Utrecht. D66 heeft daarbij twee aandachtspunten voor Gedeputeerde Staten. Het eerste aandachtspunt is de financiële kant van het verhaal. Vanuit het Rijk is tegelijk met de verplichting tot het opzetten van RUD's, een bezuiniging opgelegd. D66 wil graag in het vervolgtraject duidelijkheid krijgen over de financiële gevolgen van de RUD-vorming en daarbij graag ook het verhaal van de BTW, dat ik in de commissie noemde, in ogenschouw nemen. Het tweede aandachtspunt betreft het personeel. D66 was verrast door de brief die wij de afgelopen week ontvingen van de ondernemingsraad. Enerzijds omdat wij niet het aanspreekpunt zijn van de ondernemingsraad – waarom legt hij zo'n zware brief bij de Staten neer? – en anderzijds vooral omdat de ondernemingsraad de hoofdlijnen afwijst omdat de uitwerking nog niet gereed is. Dat is een conclusie die wij niet begrijpen. Dus ondanks dat D66 instemt met voorliggend voorstel, verzoeken wij Gedeputeerde Staten nadrukkelijker meer tijd te nemen om het personeel, althans de ondernemingsraad, in te lichten. Het is een bijzonder proces met voor sommige mensen ingrijpende personele gevolgen, waarvoor de instemming van de ondernemingsraad in het eindresultaat voor D66 van belang is.

De heer UBAGHS (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Het te behandelen document is een uitvloeisel van wat een wettelijke regeling is en het geeft dan ook een richting aan. Als zodanig kunnen wij niet tegen de gepresenteerde koers zijn. Toch is een aantal kanttekeningen te maken. Er zullen keuzes gemaakt moeten worden. Als deze keuzes gemaakt zijn, kunnen wij pas een definitief oordeel geven. Alvorens ik de kanttekeningen nader toelicht, zou ik graag antwoord willen hebben op door mij in de commissie gestelde vragen inzake ISO 9001, 14.001 en een nadere omschrijving van het klantbegrip willen hebben. Daarnaast gaat de fractie van de PVV, net als de fractie van het CDA, ervan uit dat de OR-bezwaren serieus genomen worden.

In de commissie is uitgebreid stilgestaan bij de financiering van de RUD. De belangrijkste bron van inkomsten zal gevormd worden door de facturen die de RUD zal versturen. Niet duidelijk is of dit de enige inkomstenbron van de RUD zal zijn en wie er zal moeten opdraaien voor eventuele tekorten als die ontstaan. Gedeputeerde De Vries gaf aan dat de pro-

vincie bevoegd gezag is en blijft over de bedrijven, waarover nu het bevoegd gezag uitgeoefend wordt. In principe is dit juist, maar er zit een klein addertje onder het gras. Uit eigen praktijk heb ik de ervaring dat als een uitvoeringsdienst een bepaalde tekortkoming signaleert, er vervolgens in de praktijk niks mee gedaan wordt. De uitvoeringsdienst gaat ervan uit dat het bevoegd gezag optreedt. Het bevoegd gezag gaat ervan uit dat de uitvoeringsdienst handelend optreedt. Met als uitkomst: er gebeurt niets. In hoofdstuk 6 van het koersdocument wordt de toekomstige organisatiestructuur toegelicht met aan het hoofd een algemeen bestuur. Onduidelijk voor ons is of het algemeen bestuur ook verantwoording zal afleggen aan Provinciale Staten. Wij zouden hiervoor wel willen pleiten.

De heer FASTL (GL): Mijnheer de Voorzitter! In de afgelopen commissievergadering is hierover ook gesproken en toen heb ik op het eind de korte opmerking gemaakt: het valt mij op dat het meer gaat om de efficiëntie dan om de effectiviteit. Volgens mij is dat ook een beetje wat in de brief van de ondernemingsraad naar voren komt. Dan kun je je afvragen of de brief aan ons gericht moet zijn of aan wie dan ook, maar het is inhoudelijke kritiek die er naar voren komt. Dat is namelijk dat men bezorgd is of het niveau dat de provincie nu heeft op het gebied van handhaving en toezicht, gelijk blijft of hoger wordt. Een RUD doe je alleen maar als je hetzelfde niveau kunt handhaven voor lagere kosten of, nog wenselijker, dat je het niveau kunt verhogen. Volgens mij zitten daarin de grote vraagtekens. Ik was ook enigszins verbaasd dat door de PvdA namens de wethouders in de commissie in eerste instantie een compliment werd gemaakt richting de gedeputeerde, van: dit gaat de goede kant op. Even later komt er dan een bericht van de ondernemingsraad: dit gaat helemaal niet de goede kant op. Ergens wrikt er dus nog iets. Eigenlijk is het simpele verzoek dat wij niet met oogkleppen op naar het beoogde eindproduct moeten rennen, maar dat het, als je een stap naar voren hebt gedaan, ook mogelijk kan zijn dat je een stapje naar links of naar rechts gaat doen, en sterker nog, dat je niet moet uitsluiten dat je een stapje terug doet als dat echt nodig is. Eigenlijk is mijn verzoek aan de gedeputeerde, of hij uitgebreid wil ingaan op dit element: in hoeverre wij nu al vastleggen welke gevreesde fouten wij misschien wel Dus, voorkom die fouten op dit moment al.

GroenLinks heeft altijd gewezen op handhaving en toezicht. Dan gaat het natuurlijk altijd om kwaliteit boven kwantiteit, alleen als je die kwaliteit wilt waarborgen, heb je wel genoeg handen en ogen nodig. Dus zorg ervoor dat je feitelijk de kwantiteit in toezicht op zo'n hoog niveau houdt dat je de kwaliteit kunt waarborgen. Ons eerste zorgpunt is echter: hoe kan het zo zijn dat de brief van de ondernemingsraad zover afwijkt van de complimenten die wij in eerste instantie hebben gehoord?

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Een teveel aan complimenten wordt mij meestal niet verweten. Ik zou erop willen wijzen dat hier sprake is van een samenvoeging, die onder druk van de landelijke ontwikkelingen tot stand komt en die in hoofdlijnen uiteraard de steun van de SP kan krijgen, omdat er sprake is van efficiënter, doelmatiger opzetten van toezicht en handhaving. Dat is een beleidsonderdeel dat bij de SP altijd grote prioriteit heeft. Echter, het halen van die doelstelling is alleen mogelijk met draagvlak, betrokkenheid en enthousiasme van de mensen die daaraan moeten werken. In die zin is het, naar onze optiek, onbestaanbaar dat dit proces gewoon door zou kabbelen, terwijl de ondernemingsraad van de provincie gezegd heeft: "Luister, wij kunnen hiermee niet instemmen." Wij kunnen een heel debat houden over zin en onzin, maar dit is een verkeerde ontwikkeling en daarom moeten wij het hierover hebben. Mijn vragen aan de gedeputeerde zijn dan ook: kan er überhaupt een volgende stap gezet worden en kan überhaupt dit koersdocument wel worden vastgesteld zonder de instemming van de ondernemingsraad? Dat is een. Dan punt twee: kennisgenomen hebbende van de argumenten van de ondernemingsraad, bent u zelf voornemens om uw beleid te herzien, overweegt u nadrukkelijk bij te dragen tot de vorming van een Bijzondere Ondernemingsraad (BOR) en bent u voornemens de argumenten die hij aanvoert, namelijk dat aanhaken bij de bestaande WGR, betekent – en dat getal wil ik hier toch even laten vallen – dat meer dan de helft van het totaal aantal werknemers verstooken is van medezeggenschap over huisvesting, functiewaarderingssystemen en organisatievormen? Dat is toch iets wat wij met elkaar niet willen.

De heer HOEFNAGELS (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ik wil de heer Meijer vragen welke punten van de brief hij als randvoorwaarden stelt in relatie tot

instemming met de hoofdlijnen. Dat is mijn eerste vraag: welke punten stelt u als randvoorwaarden voor de hoofdlijnen?

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb het in de vragende vorm gesteld, dus ik wil de gedeputeerde graag gelegenheid geven vanuit zijn expertise daarover nog wat informatie te geven, maar zoals ik het zie is hier sprake van instemmingsrecht. Er is echter geen sprake van instemming. Dat is een groot probleem.

De heer HOEFNAGELS (D66): Mijnheer de Voorzitter! Dat is wat ik bedoel. Er staan een stuk of zes punten in de brief. Een aantal is gericht op de verdere uitwerking. Als je het hebt over het plaatsen van provinciale taken in de RUD, gevolgen personeel en provincie en dergelijke, dan heeft de gedeputeerde in de commissie gezegd dat dat in de volgende fase aan de orde komt en dat de ondernemingsraad daarbij betrokken is en dat hij in gesprek wil op die punten. Welke punten zijn nu voor het vaststellen van de hoofdlijnen van belang?

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Wij kunnen naar mijn oordeel niet zomaar voortkabbelen en zomaar volgende stappen zetten, want het gaat om de essentiële vraag, naast de vorming van die Bijzondere Ondernemingsraad, waarom terecht gevraagd wordt: als wij aanhaken op de bestaande WGR, dan betekent het dat meer dan de helft van het aantal mensen dat in dienst van die organisatie gaat komen, verstooken is van medezeggenschap op de meest fundamentele punten. Dat is zodanig essentieel, dat ik vind dat wij hier als Staten een definitief oordeel moeten vormen, uiteraard gehoord hebbend de gedeputeerde.

De heer HOEFNAGELS (D66): Mijnheer de Voorzitter! Dat is in de optiek van de heer Meijer niet te doen in een gezamenlijke ondernemingsraad, zoals het tot nu toe gebeurde?

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Nee, wij als Staten stellen de hoofdlijnen vast. En dit is een hoofdlijn. Wij constateren dat naar het oordeel van de ondernemingsraad van de provincie Utrecht heel helder wordt aangegeven, dat juist die fundamenten die in het koersdocument aan de orde zijn, niet deugen, omdat zoveel mensen in deze vorm

verstoken zijn van medezeggenschap. Die vraag moeten wij naar mijn oordeel beantwoorden.

De heer EL YASSINI (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Wil de heer Meijer ons exact zeggen waar het laatste wat hij zei, staat in de brief? Ik heb de brief nu voor mij, maar ik kan het even niet zo goed vinden.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Ik begrijp uit de toon van de heer El Yassini dat hij van mening is dat hier sprake is van een soort verborgen informatie. Ik zou de heer El Yassini willen adviseren contact op te nemen met de ondernemingsraad en even in kaart te brengen welke organisaties hierin participeren. Dan kun je tot de conclusie komen, als op de bestaande WGR wordt aangehaakt, dat de medezeggenschap van een groot aantal mensen – opgeteld meer dan de helft van het aantal personeelsleden – geen wezenlijke rol krijgt in het medezeggenschapsproces.

De heer EL YASSINI (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb de brief hier voor mij. Er staan drie punten in. De medezeggenschap staat daar niet tussen. Ik denk ook niet dat dat op hoofdlijnen het gesprek is dat wij nu met elkaar moeten voeren. Ik zie in de brief dat de ondernemingsraad niet instemt met de uitgangspunten van het voorgelegde koersdocument RUD, totdat de gelijkwaardigheid, de medezeggenschap en de kwaliteit van de uitvoering van provinciale taken ... et cetera. Wat ik hieruit lees, is niet dat zij tegen zijn, zoals de heer Meijer oppert. Zij zeggen: wij hebben nog geen uitwerking, dus wij kunnen eigenlijk nog niets toezeggen, maar tegen de tijd dat die er wel is, willen wij graag weer aan tafel zitten. Waarvoor ik bang ben, als wij het hier niet zo zeer hebben over de inhoud en het beleid dat wij op dit moment moeten vaststellen, maar dat wij gaan spreken over de brief van de ondernemingsraad en alles wat daarbij komt, is dat de discussie niet meer zuiver is en dat wij in het vaarwater gaan zitten van de ondernemingsraad. De ondernemingsraad vertegenwoordigt de personeelsleden. Wij moeten de ondernemingsraad de ruimte geven om er samen met de directie en met het bestuur uit te komen. Laten wij ons dan focussen op de inhoud, op het beleid en op de kaders die wij geven aan Gedeputeerde Staten.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Een vraag aan de heer El Yassini: hoe vaak komt het

voor, als hier een organisatorische kwestie aan de orde komt, dat de ondernemingsraad zich tot de Staten wendt? Zou dat zijn, omdat zij van mening zijn dat de Staten in het vaarwater van de ondernemingsraad terechtkomen?

De heer EL YASSINI (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Het kan zo zijn dat de ondernemingsraad ons graag wil informeren. Er wordt niet gevraagd of wij als Staten op dit moment actie willen ondernemen.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Het is een soort beleefdheidsconsult?

De heer EL YASSINI (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Ik vind dat de heer Meijer op dit moment de discussie denigreert. Hij weet het heel leuk te brengen, maar hij weet ook dat, noch in de brief, noch in de mail staat: Provinciale Staten, ga aan de slag en houd dit tegen.

De VOORZITTER: Ik denk dat uw standpunten redelijk duidelijk zijn. Ik geef nu eerst het woord aan de heer De Vries.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Kan ik nog een reactie geven op de woorden van de heer El Yassini?

De VOORZITTER: Neemt u dat zo meteen mee. Eerst geef ik het woord aan de heer De Vries.

De heer DE VRIES (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb een vraag aan de heer Hoefnagels en aan de heer El Yassini. Wij kunnen het document vaststellen. Dat is gewoon papier en inkt. Het moet toch uitgevoerd worden en het wordt uitgevoerd door medewerkers. VVD en D66 raken steeds het punt van hoofdlijnen en bijzaken, maar het koersdocument kunnen wij heel gemakkelijk vaststellen. In de commissie MME waren veel mensen het erover eens, maar het is alleen nog maar papier en inkt. Het is nog helemaal niks. Het moet nog uitgevoerd worden en het wordt uitgevoerd door medewerkers. Op het moment dat hier zo'n brandbrief van de ondernemingsraad komt, een paar dagen voordat wij hier een statenvergadering hebben – inderdaad, zoals de fractie van de SP zegt: dat gebeurt eigenlijk nooit, dus wij mogen aannemen dat het belangrijk is, in elk geval in hun ogen –, dan hebben wij het

toch over een hoofdzaak, over de hoofdzaak? Het moet uitgevoerd worden door medewerkers en die medewerkers zijn sterk ontevreden. Dan kunnen wij elkaar een beetje vliegen afvangen over wat er staat in het koersdocument, maar dit lijkt mij nogal een hoofdzaak. Zijn beide heren het daarmee niet eens?

De heer EL YASSINI (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Nogmaals, wij moeten de discussie zuiver houden, want op dit moment lijkt het wel alsof het een 'wel' of een 'niet' is voor het personeel. Wat wij vooral niet moeten doen, is dat geprobeerd wordt valse hoop of iets anders te geven en te zeggen: "Wij komen op voor het personeel." Nee, de ondernemingsraad is aan zet samen met de directie om ervoor te zorgen dat zij eruit komen. Wat wij als vertegenwoordigers van de burgers in de provincie Utrecht moeten doen, is inhoudelijk op beleidspunten kijken: is dit in het belang van de provincie Utrecht en hoe kunnen wij de kaders zodanig vaststellen dat Gedeputeerde Staten straks gewoon aan de slag kunnen gaan en eventueel, waar nodig, met de ondernemingsraad aan tafel zitten? Daar gaat het om.

De heer HOEFNAGELS (D66): Mijnheer de Voorzitter! Het lijkt nu alsof ik het heel vervelend vind dat de ondernemingsraad met deze reactie komt. Nee, ik heb dat niet gezegd. Ik heb gezegd dat voor D66 instemming van de ondernemingsraad ontzettend belangrijk is in het proces. Dat is echter bij de definitieve invulling. Wat ik aan de beide heren heb gevraagd, is in hoeverre die tien hoofdlijnen die wij nu vaststellen, besproken zijn door de ondernemingsraad. Ik wil niet te veel inhoudelijk gaan, maar ik hoor heel graag van de gedeputeerde in hoeverre de heer Van Lunteren en de directie de afgelopen week hebben gesproken met de ondernemingsraad. Het is absoluut zo dat wij dat een zeer belangrijk deel van de organisatie vinden en wij vinden dat instemming daarbij noodzakelijk is. Ik vraag mij overigens af of de ondernemingsraad van de provincie niet meer impact zou hebben voor het personeel van de provincie, gezien het instemmingsrecht binnen deze organisatie, dan een BOR. Dat is dan een heel ander verhaal. Dan is aan hen en niet aan ons.

De VOORZITTER: Ik beluister het debat en ik heb de indruk dat dit van alle kanten belicht is, zowel over de positie, de bezorgdheid enzovoort. Ik vraag u uw betoog af te ronden.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Ik zie dat de secondenwijzer gaat lopen. Ik wil nog graag een kleine reactie geven op het betoog van de heer El Yassini. Reageren op interrupties is volgens mij niet voor je eigen tijd. Wat ik nog tegen de heer El Yassini wil zeggen, is dat er inderdaad in de brief van de ondernemingsraad niet met zoveel letters staat: Staten, wilt u hier iets aan doen? Kennelijk wordt verondersteld dat wij zelf over voldoende inzicht, politiek bewustzijn en sociaal gevoel beschikken om daarop actie te ondernemen.

Ik kan mij voorstellen dat de gedeputeerde in deze verbale gedachtewisseling misschien de hoofdpunten en de vragen die wij gesteld hebben, is vergeten. Ik wil die nog even kort samenvatten:

1. Kan er überhaupt worden vastgesteld, zonder instemming van de ondernemingsraad?
2. Hoe staat de gedeputeerde ten opzichte van de vorming van een Bijzonder Ondernemingsraad?
3. Wat vindt de gedeputeerde dat er gedaan kan worden aan het bezwaar dat deze 'WGR opgeschaald' uiteindelijk ertoe leidt dat meer dan de helft van het aantal personeelsleden geen fatsoenlijke medezeggenschap krijgt?

Ik verwacht bevredigende antwoorden van de gedeputeerde. Ik moet er eerlijk bij zeggen dat ik een pittig amendement in mijn achterzak heb zitten.

De heer DE HEER (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! "Melkweg ligt op ramkoers": dat berichtje belandde in mijn mailbox, juist toen ik begon met de voorbereiding van dit debat. "De melkweg ligt op ramkoers; over vier miljard jaar botst onze melkweg op het iets grotere sterrenstelsel Andromeda": natuurlijk hoeven wij daarvoor nu nog geen hinderwetvergunning aan te vragen en geen ontheffingen te regelen. Het zou wel handig zijn als wij tegen die tijd alles met zijn allen tegelijk bij één loket zouden kunnen regelen.

De enige echte overeenkomst met het koersdocument is het woord 'koers'. Ik wil op geen enkele manier de suggestie wekken dat het college in deze kwestie op ramkoers ligt. Ik wil echter wel vragen wat het college gaat doen met het uiterst kritische advies van de ondernemingsraad. Kan het college alsnog aansturen op de instelling van een Bijzondere Ondernemingsraad?

Onze tweede vraag betreft de kwaliteit van de RUD. Het advies van de ondernemingsraad zet ook grote vraagtekens bij de kwaliteit van de dienstverlening.

Kan het college op dit vlak de plannen verder aanvullen en zo ja, welke koers gaan wij dan iets anders varen?

Onze derde vraag raakt de plus-taken. Wat vindt het college van een groeimodel? De fractie van de ChristenUnie heeft een rondje gemaakt langs de andere provincies met de vraag of zij ook hun plus-taken onderbrengen bij de RUD. Dat blijkt niet het geval te zijn. Ons Utrechtse koersdocument schetst het beeld dat er eigenlijk maar één optie is, maar als je de praktijk van alle provincies overziet, dan krijg je wel degelijk een gevarieerd beeld. Wij kunnen wel degelijk verschillende kanten op koersen. De RUD's in oprichting verschillen behoorlijk, zowel qua omvang als qua takenpakket. Onze buurprovincie Noord-Holland is niet van plan de plus-taken bij de RUD onder te brengen. Gelderland werkt met een groeimodel en beperkt zich in eerste instantie tot de wettelijk verplichte taken. Onze fractie pleit ervoor in Utrecht eveneens te werken met een tweetrapsraket: in eerste instantie alleen de wettelijke taken en de plus-taken pas toevoegen als de RUD koersvast op gang is gekomen.

De heer HOEFNAGELS (D66): Mijnheer de Voorzitter! Een vraag: weet de heer De Heer hoeveel RUD's er zijn in Noord-Holland en in Gelderland? Is dat er ook één, zoals in de provincie Utrecht?

De heer DE HEER (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Nee, dat zijn er meerdere.

De heer HOEFNAGELS (D66): Mijnheer de Voorzitter! Dat betekent, op het moment dat je als provincie plus-taken in de RUD's opneemt, dat je dan je capaciteit knipt en dat je daarmee – de ondernemingsraad focust daar terecht op – de kwaliteit vermindert. Wat dat betreft, is het logisch dat de provincie Utrecht, waar één RUD is, dat daarin wel opneemt. Vandaar dat ik dat duidelijke verschil tussen die twee wil aangeven.

De heer DE HEER (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Ik wil dat graag met feiten onderbouwd zien. Het koersdocument is namelijk heel summier in de argumentatie om de plus-taken bij de RUD te stallen; het zou effectiever en efficiënter zijn. Die bewering wordt niet met feiten onderbouwd. Tijdens de commissiebehandeling heeft de gedeputeerde geen argumenten gegeven om die efficiëntie te on-

derbouwen. Daarom vragen wij juist of het college in de uitwerking een soort tussenrapportage wil opstellen, waarin wordt vergeleken wat er gebeurt als je de plus-taken meteen onderbrengt en als je het later doet, wat dan daarvan de gevolgen zijn voor de efficiëntie en voor de effectiviteit.

Onze vrees voor een bureaucratische gang van zaken rond de dienstverleningsovereenkomst is tijdens onze rondgang langs de provincies nog flink aangewakkerd. Dus wij pleiten voor een groeimodel met een tweetrapsraket: eerst alleen de wettelijke taken en later het plus-pakket.

Onze fractie ziet wel de enorme voordelen van een goed functionerende RUD. Wij willen niet terug naar de stoomboot en al helemaal niet naar de trekschuit. Wij willen een koersvast vaartuig en wij willen niet dat de wal het schip keert. Juist daarom pleiten wij voor een tweetrapsraket. Wij zijn heel benieuwd of de andere fracties en het college ook die koers willen varen.

De heer DE VRIES (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Dank aan de Staten. Ik denk dat wij tijdens de commissievergadering een goede gedachteswisseling hebben gehad over het koersdocument en alles wat daarbij komt kijken. Ik denk dat daar wel een gevoel was, dat uitsprak dat wij op deze manier bezig zijn om een organisatie neer te zetten die tegen een stootje kan en die in de toekomst het takenpakket op een goede kwalitatieve manier kan uitvoeren.

Er is een aantal vragen gesteld over het koersdocument. Ik wil in het tweede deel van mijn beantwoording ingaan op de brief van de ondernemingsraad, aangezien daarvoor veel aandacht is geweest.

De vraag van de fractie van de VVD was er vooral op gericht hoe flexibel die koers nu eigenlijk is, wat dat betekent en wie er feitelijk over besluit. Zoals wij nu hebben gewerkt bij de vorming van dit koersdocument, was er een bestuurlijke stuurgroep die feitelijk is omgevormd tot een 'Dagelijks Bestuur RUD in wording'. Dat is de club die kijkt met de kwartiermaker: hoe gaat het met de totstandkoming van de RUD, waar moeten wij bijsturen, waar moeten wij iets anders doen? Zoals de Staten in de besluitvorming hebben gezien, worden zij altijd op de hoogte gesteld op het moment dat wij significante wijzigingen moeten doorvoeren of van zaken waarvan wij zeggen dat de Staten op de hoogte gesteld moeten

worden. Het is besluitpunt 3, waarin staat dat de Staten daarover geïnformeerd zullen worden.

Dan is de vraag gesteld – ik meen dat het een vraag was van de heer De Vries – hoe ik de rol zie van de provincie in dit proces? Is dat een bescheiden rol? Hebben wij onze middelen een beetje verkwanseld? Wij hebben tot nu toe eigenlijk twee rollen in dit proces gehad. Dat was de rol van regisseur. Wij kregen van het ministerie de opdracht de RUD-vorming te begeleiden en ervoor te zorgen dat de diverse partners aan tafel kwamen. Anderzijds hadden wij de rol als partner, want wij waren tenslotte ook onderdeel van die nieuwe RUD. Dat betekende dus ook dat wij feitelijk op twee schakborden bezig waren. Dat was wel eens lastig, moet ik zeggen. Wij hebben er toen voor gekozen een knip te maken in die functie. Ik heb dat in eerste instantie opgepakt vanuit mijn rol als regisseur van het proces. Wij hebben de heer Erik van Heijningen ingeschakeld als een soort bestuurlijk oliemannetje, als ik het zo mag zeggen. Daarnaast is Richard Andringa vanuit de directie betrokken geweest, met name om de rol van de provincie als partner in het proces te benadrukken. Nu zijn wij toegekomen aan een volgende fase. Dat betekent dat de rol van regisseur niet meer aan de orde is. Wij hebben tenslotte nu dat 'DB voor de RUD in oprichting' en wij hebben dus weer de rol als partner. Dat betekent dus ook dat wij als partner in het huidige proces zitten en op die manier onze rol oppakken en zorgen dat de belangen die wij als provincie hebben, op een goede manier een plek krijgen in die nieuwe RUD.

De fractie van het CDA sprak over de keuze voor de plus-taken. Ook de fractie van de ChristenUnie refereerde daaraan. Ik kan mij die zorg enigszins voorstellen, maar wij hebben juist het instrument van de dienstverleningsovereenkomst om de kwaliteit van die taken goed te kunnen borgen. Wij gaan tenslotte uit van maatwerk, zoals staat in het koersdocument, richting de organisaties die gebruik willen maken van die diensten. Dat betekent dus ook dat wij op die wijze met de RUD in gesprek gaan over hoe wij die plus-taken uitgevoerd willen zien, tegen welke kosten en met welke mensen die het moeten uitvoeren. Dat zorgt ervoor dat wij zelf aan de knoppen blijven om ervoor te zorgen dat die taken op een ordentelijke manier uitgevoerd kunnen worden. Ik ben er dus geen voorstander van, zoals de frac-

tie van de ChristenUnie suggereerde, om dat op te knippen. Ik wil best inzichtelijk maken wat het voordeel is om die plus-taken nu gelijk mee te laten liften op het proces van de RUD, omdat ik denk dat wij het geluk hebben – de heer Hoefnagels duidde dat goed, denk ik - dat wij maar met één RUD te maken hebben in onze provincie en dat wij voor die robuustheid kunnen kiezen, om er zo voor te zorgen dat er een organisatie komt te staan die met voldoende capaciteit en met voldoende kwaliteit is geborgd. Dan denk ik dat je op een goede manier die plus-taken daar kunt onderbrengen. Natuurlijk, in de verdere uitwerking van de koers die hier is neergelegd, de uitgangspunten, kunnen wij nog toelichten waarom wij als provincie voornemens zijn die plus-taken ook bij de RUD onder te brengen.

De vraag van de fractie van D66 was vooral van financiële aard. Wat betekent die bezuiniging die door het Rijk is aangekondigd? Hoe ga je om met BTW-compensatie? Ik wil dat graag meenemen, en ik zeg dat hierbij toe, in de verder uitvoering. Ik heb ook al toegezegd, in de tweede stap waarbij de Staten ook betrokken worden, dat er enerzijds de invulling van de WGR is: hoe gaat dat er uitzien, wat is onze rol daarin, hoe is die geborgd? Daarbij hoort natuurlijk ook de begroting: wat gaat het ons uiteindelijk kosten en hoe ziet de begroting van die nieuwe WGR er uit?

De ISO-vragen van de fractie van de PVV. Ik vind het heel vervelend, want ik heb de antwoorden namelijk afgelopen vrijdag laten doorgeleiden naar de Staten, maar blijkbaar zijn ze niet aangekomen. De vragen zijn beantwoord. Ik heb het gezien. Het was buitengewoon deskundig en ingewikkeld. De antwoorden komen in elk geval de kant van de Staten op en worden toegezonden.

De fractie van de PVV had ook een vraag over de financiering: hoe ga je om met tekorten? Het is de bedoeling dat je vanuit de dienstverleningsovereenkomsten die afspraken maakt en dat je die zaken geregeld krijgt die voor je gedaan worden tegen die en die kosten. Het doel daarbij is dat er geen kostenoverschrijding is. Wij weten echter ook dat als je in een WGR zit en er gebeurt eens een keer wat, dat je dan als partners allemaal verantwoordelijk bent voor het feit dat wij die kosten met elkaar moeten delen. Dat is inherent aan het feit dat wij met elkaar een WGR-constructie aangaan. Ik ga er overigens voor-

alsnog niet van uit dat wij met tekorten gaan werken, want het is er juist op ingericht om efficiënt en effectief de verschillende opgaven te kunnen doen.

De heer UBAGHS (PVV): Mijnheer de Voorzitter! De gedeputeerde zou er ook voor kunnen opteren om daarvoor bijvoorbeeld eventuele overtredingsboetes te gebruiken.

De heer DE VRIES (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Dat zou kunnen. Dat is een goede suggestie. Die zal ik meegeven aan de kwartiermaker om op die manier in te richten. Wij hebben tenslotte tegenwoordig ook de bestuurlijke strafbeschikking die misschien ook nog een lieve duit kan opleveren. Wie weet. Goede suggestie.

Een ander punt dat werd aangehaald, vond ik ook een terechte opmerking. Dat ging over de kans op een tekortkoming in de signalering van taken die niet in orde zijn, waarbij wij eigenlijk allemaal de verkeerde kant opkijken en niet naar elkaar kijken. Ik denk dat dit specifieke aandacht vergt van hoe wij bijvoorbeeld de mandatering naar de directeur van de RUD organiseren en dat daarover scherpe afspraken zijn, zodat men direct terugkoppelt naar het bevoegd gezag als er iets aan de hand mocht zijn.

Dan is er een vraag gesteld over het algemeen bestuur: waaraan legt dat verantwoording af? Het algemeen bestuur legt verantwoording af aan Gedeputeerde Staten en Gedeputeerde Staten leggen weer verantwoording af aan Provinciale Staten via de jaarrekening. Dus de Staten krijgen daarbij inzicht in wat de kosten zijn die wij gespendeerd hebben aan de RUD. Daarnaast krijgen de Staten via de dienstverleningscontracten (DVO's) en het jaarprogramma van vergunningverlening en handhaving inzicht in hoe wij omgaan met wat wij uitbesteden aan de RUD en wat daarvoor teruggevraagd kan worden.

De fractie van GroenLinks had een aantal vragen: hoe kun je fouten voorkomen; is er niet te veel ingezet op die effectiviteit en te weinig op de kwaliteit? Ik heb al duidelijk proberen te maken, dat juist die dienstverleningsovereenkomsten ertoe leiden dat wij op een goede manier die kwaliteit kunnen borgen en ook kunnen vragen vanwege dat maatwerk van wat wij precies nodig hebben voor de taken die wij op dit moment hebben ten aanzien van vergunningverlening en handhaving. Ik denk dat dat op zich goed

geborgd is binnen zo'n DVO. Tenslotte zijn wij er zelf bij, want die DVO's stellen wij samen vast met de RUD.

De heer FASTL (GL): Mijnheer de Voorzitter! Los van het feit dat natuurlijk de effectiviteit en de kwaliteit samenhangt, gaat het mij om de efficiëntie. De gedeputeerde komt zo meteen terug op de brief van de ondernemingsraad, maar er zit ook een inhoudelijke element aan die brief en volgens mij hangt dat direct samen met punt 2 van de hoofdlijnen. Dat is eigenlijk de inhoudelijke kwestie; kies je ervoor op een andere manier te gaan werken en vergeet je daarvoor misschien iets te veel om de kwaliteit die wij nu in onze provincie hebben te handhaven, juist om die efficiëntiewinst te hebben. Dat is het vraagstuk dat vanuit de ondernemingsraad inhoudelijk wordt genoemd, los van alle overige punten die de medezeggenschap gelden.

De heer DE VRIES (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Mijn antwoord is dus duidelijk: de DVO is het instrument om die kwaliteit te borgen, omdat die DVO er ook toe leidt dat je die mensen binnen je RUD-organisatie moet hebben die die dienstverlening op die manier kunnen leveren. Daarmee creëer je impliciet die kwaliteit binnen de organisatie. Een van de uitgangspunten die wij in het koersdocument hebben opgenomen, is: mens volgt werk. Als dat werk aan de orde is en die dienst wordt gevraagd, dan betekent dat ook dat die kwaliteit van mensen aanwezig dient te zijn binnen de RUD, anders kan men die taken niet op een goede manier uitvoeren.

De VOORZITTER Ik stel voor, ook gezien de tijd, de beantwoording te vervolgen, ook over de ondernemingsraad enzovoort, tenzij u nog een heel brandende vraag hebt, mijnheer Fastl. Nee? Dank u. De gedeputeerde.

De heer DE VRIES (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik denk dat dit zo ongeveer alle vragen in algemeenheid waren. Dan ga ik naar de brief van de ondernemingsraad.

Er werd in zijn algemeenheid gevraagd of dit niet als een donderslag bij heldere hemel komt. Ik heb de brief met deze reactie niet gehad, voordat ik met de Staten in beraad ging in de commissie MME. Voor mij is die brief dus pas naderhand gekomen. Tot dan toe was er altijd goed overleg met de RUD

en ik denk dat dat er nog steeds is. Dat komt voort uit verschillende overleggen die afgelopen vrijdag hebben plaatsgevonden, zowel met de directie, de ondernemingsraad, de verschillende ondernemingsraden onderling als met de kwartiermaker en de ondernemingsraad. De uitkomst van de overleggen is dat er een Bijzondere Ondernemingsraad wordt gecreëerd van alle verschillende ondernemingsraden. Dat betekent naar mijn mening dat de medezeggenschap geborgd is en dat op die manier de input en de invloed van onze eigen ondernemingsraad geborgd wordt binnen zo'n Bijzondere Ondernemingsraad. Ik denk dat daarmee aan het belangrijkste verzoek dat ik uit de brief van de ondernemingsraad heb gehoord, tegemoet wordt gekomen en dat de ondernemingsraad op die manier zijn rol kan spelen binnen dat hele proces van hoe wij tot de RUD moeten komen.

Er is ondertussen ook gesproken met de vakbonden. Dat heeft collega Van Lunteren vorige week maandag gedaan. De vakbonden zijn met name van belang bij de discussie over het functiehuis en het sociaal statuut. Daarmee is ook het gesprek op gang gekomen in een gemeenschappelijk overleg. Dus al die paden worden op dit moment bewandeld en alle punten van zorg, die terecht genoemd worden door de Ondernemingsraad, worden op die manier getackeld. Het is ook goed dat wij ons realiseren, dat veel van de vragen te maken hebben met de uitvoering en de verdere uitwerking van het koersdocument. Mijn vraag aan de Staten is, en ik denk dat dit duidelijk naar voren komt vanuit het statenvoorstel: kunt u überhaupt instemmen met de tien punten die wij als uitgangspunten hebben benoemd en daarmee de kwartiermaker en het DB RUD de bevoegdheid geven die verdere uitwerking te doen, zodat wij straks bij de Staten terug kunnen komen met een GR, DVO's en een financiële onderbouwing, zijnde een begroting voor die RUD? Dat is feitelijk waarover wij het hebben. Ik denk dat daarmee voor de ondernemingsraad de grootste kou uit de lucht is. Men is betrokken in het proces en kan op die manier zijn zegje doen en input leveren.

De VOORZITTER: Ter voorkoming van een tweede termijn? De heer Meijer.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Dat voorkomen daarvan is geheel in handen van de gedeputeerde. Een Bijzondere Ondernemingsraad: dat

is goed nieuws. Daarnaast is er het verhaal van de WGR. Is er sprake van aanhaken bij de bestaande regeling of komt er een nieuwe regeling? Met andere woorden: wat betekent dit voor de inspraak van de mensen? Dat is niet alleen opgelost met de vorming van een Bijzondere Ondernemingsraad. Daarop hoor ik graag een reactie.

Ten slotte de prangende vraag: kan überhaupt dit koersdocument worden vastgesteld zonder instemming van de ondernemingsraad? Ook daarop graag een antwoord van de gedeputeerde.

De heer DE VRIES (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Kunnen wij hiermee instemmen zonder de instemming van de ondernemingsraad? Ja, dat kan. Voor een belangrijk deel gaat de ondernemingsraad over een aantal uitwerkingszaken in het koersdocument die in de verdere uitwerking aan bod komen. Op dat moment is men in de rol om daarover een oordeel te vellen en daarmee in te stemmen. Het gaat niet over het gehele totaalplaatje van de RUD.

De andere vraag betreft de WGR. Dat kan. Ik denk dat wij op dit moment afkoersen op een WGR, waarbij de provincie gewoon deelnemer kan zijn en waarin ook de betrokkenheid en de rol van de werknemers geborgd zijn. Het is dus niet zo dat wij met hangende pootjes naar de OBrU moeten gaan om te vragen of wij alstublieft mogen meedoen. Dat is niet de opzet van de manier waarop wij nu met dat proces bezig zijn. Het is heel duidelijk een gezamenlijk proces, waarin de belangen van de verschillende toetredende organisaties een plek krijgen en geborgd worden. Dat is wat ik qua toezegging van de kwartiermaker heb meegekregen.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Dat is inderdaad even belangrijk. Het komt nu op de details aan. De vraag is heel concreet. Er wordt geen nieuwe WGR gestart, er wordt aangehaakt bij een bestaande WGR. Op welke wijze kan dan worden gewaarborgd dat, zoals het beeld nu is, meer dan de helft van het totale aantal werknemers, als je naar de organisaties kijkt, verstoken is van medezeggenschap?

De heer DE VRIES (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik kan daar nu even geen antwoord op geven. Ik kom er in de tweede termijn op terug.

De heer DE VRIES (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Heb ik goed begrepen dat er inderdaad vanaf vrijdag een Bijzondere Ondernemingsraad wordt georganiseerd? Dat is heel mooi, want daar hebben wij met een paar partijen hier, en voornamelijk de ondernemingsraad zelf, om gevraagd. Begrijp ik nu goed dat de gedeputeerde, voordat die brief kwam, op geen enkele wijze het idee had dat de ondernemingsraad er anders over dacht dan de gedeputeerde? Dat gaat er bij mij niet helemaal in. Dat speelt een beetje mee, omdat wij van de PvdA er nog steeds niet van houden om in een commissie MME een beetje op het verkeerde been te worden gezet. Ik zou dus heel uitdrukkelijk aan de gedeputeerde willen vragen – en geloof mij: ik ga het navragen bij de ondernemingsraad – of hij voordat die brief kwam, helemaal van niets wist van Voor de verslaglegging: de gedeputeerde schudt met zijn hoofd.

De heer DE VRIES (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb wel signalen van bezorgdheid van werknemers gehoord, van: wat gaat er straks met mij gebeuren? Dat is inherent aan een organisatie in verandering. Dat geldt ook voor de reorganisatie die wij doormaken. Dat vind ik heel begrijpelijk. Ik heb niet op dergelijke toon een bericht gekregen van: wij zien het helemaal niet zitten en hier kunnen wij niks mee. Dat heb ik niet gehad. Ik denk ook dat die kou wat dat betreft heel duidelijk uit de lucht is, nadat wij afgelopen vrijdag die uitgebreide gesprekken hebben gehad. Misschien is het ook goed dat wij ons realiseren dat tot vrijdag ook de verschillende ondernemingsraden onderling geen overeenstemming hadden. Ja, dat maakt het natuurlijk ook heel ongemakkelijk om op die manier de discussie te voeren. Ik ben dus alleen maar heel blij, dat men er afgelopen vrijdag uit is gekomen en op die manier gewoon met zo'n Bijzondere Ondernemingsraad aan de slag kan gaan en daarmee het belang dat men dient, kan inbrengen in het hele proces.

De heer DE VRIES (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Stel dat ik het zou navragen bij de ondernemingsraad, begrijp ik het dan goed dat wij kunnen vaststellen dat wij vanaf afgelopen vrijdag met zijn allen op dezelfde koers zitten en het ongeveer op grote lijnen eens zijn met elkaar en dergelijke?

De heer DE VRIES (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik ga ervan uit dat de ondernemingsraad

als onderdeel van die Bijzondere Ondernemingsraad zijn rol zal spelen in de totstandkoming van de RUD en daarbij de belangen die zij vertegenwoordigen zullen inbrengen in de richting van de kwartiermaker. Dat verwacht ik.

De heer DE VRIES (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Dat is een interessant antwoord. Helaas heeft het niet al te veel met mijn vraag te maken. Dan nog een vraag die daarmee verband houdt: zitten jullie, de gedeputeerde, de heer Goedhart, die er blijkbaar over gaat, en de ondernemingsraad, de ondernemingsraden, allemaal weer een beetje op dezelfde koers?

De heer DE VRIES (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! De koers is uitgezet in het koersdocument. Ik ga ervan uit dat ook de ondernemingsraad op deze manier het vertrouwen heeft getoond door in die Bijzondere Ondernemingsraad de koers verder uit te zetten met de kwartiermaker en met de heer Goedhart.

De heer DE VRIES (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ten slotte, ter voorkoming van een tweede termijn. Ik ben blij dat deze werkgever, de provincie, ook serieus overleg heeft gevoerd met de vakbonden. Dat had misschien wat eerder moeten dan na zo'n boze brief. Ik heb echter gehoord dat er nu goed overleg is geweest met de vakbonden. Dat vindt de PvdA een prima idee.

De heer DE VRIES (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Dank u, mijnheer De Vries. Ik kom in de tweede termijn dus nog terug op de andere vraag die nog openstaat.

De VOORZITTER: Dan is mijn vraag aan de Staten: is er behoefte aan een tweede termijn? Ja.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Laat duidelijk zijn: die Bijzondere Ondernemingsraad is mooi. Daar ben ik blij om. Er zijn echter twee problemen: dat is die Bijzondere Ondernemingsraad en het tweede is dat de nieuwe WGR, zoals is aangekondigd in de stukken, in feite het aanhaken is bij een bestaande WGR, wat tot gevolg heeft dat meer dan de helft van het totaal aantal personeelsleden verstoken is van medezeggenschap. Dat is essentieel. De gedeputeerde kon mij niet vertellen hoe

dat precies zit. Daarom neem ik daarop toch een voorschot. Ik dien een amendement in, dat daartoe oproept, tenzij de gedeputeerde in de tussentijd met aanvullende informatie helderheid kan verschaffen.

De heer HOEFNAGELS (D66): Mijnheer de Voorzitter! Even een vraag aan de heer Meijer. Ik begrijp het niet helemaal. Medezeggenschap gaat toch via de ondernemingsraad? Dat gaat dan toch via de Bijzondere Ondernemingsraad?

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Zoals het mij is gepresenteerd, is die Bijzondere Ondernemingsraad inderdaad een verbetering wat betreft de inspraak van degenen die op dat moment bij die inspraak betrokken zijn. Maakt het echter wat uit of je bij de bestaande WGR aanhaakt of dat je een nieuwe vormt? Als je een nieuwe WGR vormt, dan worden naar evenredigheid alle werknemers van de verschillende partijen erbij betrokken en krijgen een eigen medezeggenschapspositie. Dat is niet het geval als je aanhaakt bij de bestaande WGR. Dan valt er een aantal werknemers van de organisaties buiten de boot. Daarom blijf ik hierover 'door-meijeren'.

De heer HOEFNAGELS (D66): Mijnheer de Voorzitter! Er valt een aantal medewerkers buiten de boot. Ja, ik kan het niet helemaal begrijpen.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Meer dan de helft.

De heer HOEFNAGELS (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ik ga ervan uit dat de heer Meijer bedoelt dat bijvoorbeeld de personeelsleden van de provincie Utrecht niet per persoon een even zware medezeggenschap hebben.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Nee, de werknemers krijgen middels medezeggenschap niets meer te zeggen over een aantal wezenlijke punten en verliezen een stuk instemmingsrecht, bijvoorbeeld huisvesting, het loongebouw en dat soort kwesties.

De VOORZITTER: Ik stel voor dat wij deze discussie beëindigen, want wij gaan 'rondzingen'. Het is duidelijk hoe u erin zit. Wij vragen de gedeputeerde of hij antwoord kan geven op de vraag of er nu een nieuwe WGR komt of dat er een aangepaste WGR

komt. Ik stel voor dat u het amendement nog even vasthoudt.

De heer DE VRIES (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik moest even overleggen. Dit is natuurlijk geen dagelijkse kost voor mij met al die juridische zaken. Het antwoord op de vraag van de heer Meijer is klip en klaar. Door aanpassing van de WGR of door vorming van een nieuwe WGR, is er sprake van een dusdanig grote wijziging, dat er sowieso een nieuwe ondernemingsraad komt waarin alle partijen vertegenwoordigd zijn. Dat is ook door de ondernemingsraad van de ODrU bevestigd. Op die manier is dus het grootste probleem van de heer Meijer getackeld.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Zou ik mogen vragen om enkele minuten te schorsen?

De VOORZITTER: Nee, nu niet. U heeft duidelijk een antwoord gekregen op uw prangende vraag: komt er een nieuwe WGR of een aangepaste WGR? U hoort nu dat er een nieuwe WGR komt.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! U moet het mij niet kwalijk nemen. Andere fracties vragen ook op hun tijd om een schorsing als zij behoefte hebben aan een kort overleg.

De VOORZITTER: Ik sta direct de schorsing toe. Ik geef eerst nog het woord aan de heer De Vries .

De heer DE VRIES (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Dan kan de heer Meijer mijn wijze woorden en vragen nog meenemen in de schorsing. Dat kan natuurlijk nooit kwaad. Er ontstaat langzamerhand een beetje een verwarrend beeld. Wij moeten straks stemmen over het koersdocument. Daarover is vrijdag nog met de ondernemingsraad en al die andere ondernemingsraden overlegd. Er komt een Bijzondere Ondernemingsraad, er komt nu een andere WGR. Is het niet verstandig dit koersdocument even terug te nemen en in januari/februari met een aangepaste versie te komen, zodat wij precies weten waarover wij het hebben? Ook de fractie van GroenLinks doet een voorstel: vooruit, links, rechts, achteruit. Is het dan niet verstandig dat wij het stuk gewoon terugnemen en alles goed op een rijtje te zetten, zodat deze geachte afgevaardigden goed kunnen beoordelen wat zij precies besluiten?

De heer DE VRIES (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Dat is buitengewoon onverstandig. Dat kan de heer De Vries van mij aannemen. Wij hebben namelijk bestuurlijk een afspraak gemaakt, dat voor 1 januari alle betrokken partijen ervoor zorgen het koersdocument, de uitgangspunten daarin, met elkaar te delen en vast te stellen, zodat wij de kwartiermaker de gelegenheid geven aan de slag te gaan en de verdere uitwerking ter hand te nemen. Als wij nu zouden besluiten hiermee te stoppen, betekent het dat de provincie Utrecht in elk geval een duidelijk signaal richting de partners afgeeft en zegt: wij zien het eigenlijk niet helemaal zitten. Ik zou daar zeer tegen zijn.

De heer DE VRIES (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Wij hebben natuurlijk altijd de keuze tussen zorgvuldigheid en snelheid. Ik stel vast dat de gedeputeerde voor snelheid gaat. Ik denk dat de Staten het belangrijker vinden dat het zorgvuldig gebeurt. Wat maakt een maand uit? Hij kan het vast wel aan de gemeenten uitleggen dat wij dit zorgvuldig in elkaar willen zetten. De RUD moet nog heel veel jaren mee. Wij willen precies weten waarover wij besluiten en wat er sinds vrijdag allemaal anders is geworden.

De VOORZITTER: De standpunten lijken mij ook hierbij erg helder. U wilt schorsen, mijnheer Meijer?

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Ja. Nog een kleine aanvulling op de opmerking van de gedeputeerde: 1 januari is een ambitie, geen noodzaak of een wet. Bovendien staat kwaliteit voorop. Er zijn diverse plaatsen in het land, waar de RUD nog niet rond is per 1 januari. Dit even ter aanvulling.

De heer FASTL (GL): Mijnheer de Voorzitter! Mijn eerste opmerking is voor de heer De Vries van de PvdA. Wat ik zei over dat stapje naar links, dat stapje naar rechts en mogelijk een stapje terug, betekent in dit document, althans zo lees ik het, niet dat het een point of no return is. Het is een uitgangspunt, een eerste stap om het uit te gaan werken. Ik heb begrepen van de gedeputeerde dat er een uitwerking komt. Wat betreft de kritiekpunten over de bestaande Omgevingsdienst regio Utrecht, wat te maken heeft met de ondernemingsraad: nu, dat is volgens mij nu wel helder. Het heeft echter ook te maken met kritiekpunten die vanuit de ondernemingsraad hier zijn gegeven over de werkwijze en de mogelijkheden die

er zijn binnen de bestaande Omgevingsdienst regio Utrecht. Ik neem aan dat dat zo flexibel ingevuld kan worden, dat de punten die de ondernemingsraad wil inbrengen of toevoegen, gewoon meegenomen worden.

De heer UBAGHS (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Gezien alle commotie ondersteunen wij het verzoek van de fractie van de PvdA.

De heer DE VRIES (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik wil nogmaals pleiten om gewoon de tien uitgangspunten, die volgens mij klip en klaar zijn in het koersdocument, vast te stellen en daarmee het college de gelegenheid te geven om in het DB samen met de kwartiermaker het proces verder uit te ontwikkelen, zodat ik de Staten op termijn een goed voorstel kan doen voor een GR en voor een begroting en voor de DVO's die daaraan hangen. Het heeft nu echt geen enkel nut op onze schreden terug te keren, omdat er zogenaamd onduidelijkheden zouden zijn. Die zijn er niet. Er zijn afspraken gemaakt met de ondernemingsraad via de Bijzondere Ondernemingsraad. Op die wijze kunnen zij hun input leveren in het hele proces. Daarmee is wat mij betreft de borging aanwezig om de belangen die daarmee gemoeid zijn op een effectieve en goede manier te doen. Overigens geldt ook nog steeds dat de ondernemingsraad met onze directie het gesprek voert over hoe wij als 'latende organisatie' met de medewerkers omgaan. Ik zie geen enkele aanleiding nu het koersdocument terug te nemen en het niet in stemming te brengen.

De VOORZITTER: Het standpunt lijkt mij helder. Is er aanleiding het schorsingsverzoek te handhaven en het amendement in te dienen. Dat wil ik graag weten.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Met name die laatste toezegging van de gedeputeerde is erg belangrijk. Wij hebben even wat overleg gehad, intern en extern. Wij hebben begrepen dat in alle opzichten de wensen van de ondernemingsraad nu zijn vervuld. Waarvoor dank. Wij zullen dus geen amendement indienen.

De VOORZITTER: Mag ik hieruit concluderen dat wij klaar zijn met de beraadslagingen of wil de heer De Heer toch nog wat inbrengen?

De heer DE HEER (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Mijn fractie kan instemmen met de tien punten van het koersdocument, maar in de kleine cursieve lettertjes van punt 3 staat iets over de plus-taken. Daarnaast willen wij toch graag een onderzoek. De gedeputeerde heeft toegezegd dat hij de gevolgen inzichtelijk wil maken, maar ik had gevraagd om een kleine tussenrapportage in de aanloop naar de RUD, waarin de efficiëntie en de effectiviteit van het meteen onderbrengen worden vergeleken met het iets later onderbrengen. Daarvoor heb ik een motie voorbereid, die ik graag wil indienen.

Motie M2 (ChristenUnie): onderzoek naar groeimodel RUD

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bij een op 10 december 2012, ter bespreking van het Koersdocument Regionale Uitvoeringsdienst;

constaterende:

- dat de provincie Utrecht van plan is om naast het verplichte takenpakket ook het grootste deel van het takenpakket op het gebied van bodem en groene handhaving uit te besteden aan de toekomstige RUD;
- dat niet alle provincies hun plus-taken meteen uitbesteden aan hun RUD's;

overwegende:

dat het Koersdocument de uitbesteding van de plus-taken niet met feiten onderbouwt;

verzoeken het college van Gedeputeerde Staten: in de aanloop naar de vorming van een Regionale Uitvoeringsdienst een tussenrapportage op te stellen, waarin de efficiency en de effectiviteit van het meteen uitbesteden van de plus-taken worden vergeleken met het in een later stadium uitbesteden van de plus-taken.

En gaan over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: De motie is voldoende ondertekend en maakt deel uit van de beraadslaging. De motie kan worden vermenigvuldigd en rondgedeeld.

De heer DE VRIES (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb misschien zowel in de eerste termijn als zojuist duidelijk gemaakt dat er ons alles aan gelegen is de kwaliteit van de organisatie zo goed mogelijk te maken en vanaf de start van de

organisatie optimaal te maken. Wij hebben het voor-nemen de plus-taken op deze manier onder te brengen, omdat wij het gevoel hebben dat je daarmee daadwerkelijk een RUD kunt vormen die die kwaliteit kan leveren, ook voor de taken die wij in huis hebben. Ik ontraad daarmee de motie, omdat ik vind dat er dan weer zo'n tussenfase is, die juist weer die onhelderheid creëert waar ik vanaf wil. Wij hebben een koersdocument, waarin die tien punten worden benoemd. Er is een intentie om die plus-taken toe te voegen, omdat daarmee die robuuste organisatie kan ontstaan en waarin die kwaliteit aanwezig is die wij keihard nodig hebben. Om dan deze stap nu te doen, vind ik niet verstandig. Ik ontraad dan ook deze motie.

De VOORZITTER: Daarmee sluit ik de beraadslagingen over dit agendapunt.

Statenvoorstel Aanpassing Algemene subsidieverordening provincie Utrecht (Asv); actualisatie subsidiabele activiteiten.

De heer DRIEHUIJS (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Het verrast mij dat wij al zo ver zijn, want volgens mij had mijn fractie nog een voorstel van orde gedaan. Meestal worden die eerst in behandeling genomen.

De VOORZITTER: Waar heeft u het over?

De heer DRIEHUIJS (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Mijn fractiegenoot heeft voorgesteld de besluitvorming uit te stellen.

De VOORZITTER: Daarop heeft de gedeputeerde gereageerd. De beraadslagingen daarover zijn in twee en een halve termijn gesloten. Dus u heeft nu het woord over agendapunt 8.

De heer DRIEHUIJS (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! OK. Het college gaat dus over ordevoorstellen, begrijp ik.

De VOORZITTER: Nee, er is geen ordevoorstel gedaan. Er is een opmerking gemaakt door de heer De Vries: hij vindt dat het uitgesteld moet worden. Dat is heel wat anders dan een ordevoorstel. Ik bedoel maar: dat is helemaal niet aan de orde geweest. Hij heeft een opvatting gegeven en de gedeputeerde

heeft zijn opvatting daarover gegeven. Het is straks bij de besluitvorming hoe wij daarmee omgaan. U heeft het woord over agendapunt 8.

De heer DRIEHUIJS (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Dit college vaart een andere koers dan de voorgaande colleges. Dat betekent dat nu ook de algemene subsidieverordening moet worden aangepast aan de politieke wind die hier nu waait. De wijziging van artikel 38, betreffende de wijziging van de subsidies voor het Ruimtelijke Actieprogramma bij de structuurvisie en het Integraal Gebiedsontwikkelingsprogramma, heeft de instemming van de fractie van de PvdA.

Wat betreft de wijziging van artikel 33, het volgende. In het statenvoorstel wordt gesproken over het mogelijk maken van uitvoerende maatregelen voor cultureel ondernemerschap. Klopt de waarneming van de fractie van de PvdA dat de subsidiemogelijkheden voor podiumkunsten, beeldende kunst, artistieke producties, evenementen en podia worden geschrapt uit de subsidieverordening? Hoe verhoudt zich dit dan tot uw opmerking dat u alleen cultureel ondernemerschap mogelijk wilt maken? Uit het nieuwe artikel 33e blijkt dat alleen nog wordt ingezet op kinderen. Dat verbaast ons. Voor een bestendige cultuurparticipatie moet het beleid immers gericht zijn op de omgeving van het kind, bijvoorbeeld het gezin of jongeren als doelgroep. Het alleen een keer per basisschoolleerling met de juf naar een museum gaan, is niet genoeg voor een goed cultuurbegrip. Wij vragen hierover een reactie van het college. Ook vragen wij het college daarin mee te nemen hoe cultureel ondernemerschap zich tot deze bepalingen verhoudt. Immers, het zich beperken tot kinderen als doelgroep van het cultuurbeleid beperkt nogal de doelgroep van cultuur en daarmee ook de inkomsten voor die organisaties, waarmee het college vervolgens weer het ondernemerschap wil versterken. Dan tot slot het volgende over het besluit. Het besluit bestaat uit twee dingen: een voorstel genummerd 1 en een voorstel genummerd 11. Wij denken dat hier de Romeinse II bedoeld is. Het zou niet goed zijn dat per ongeluk artikel 11 van de subsidieverordening ook wordt aangepast.

De VOORZITTER: Daar waar men 11 zou kunnen lezen, moet men inderdaad II lezen.

De heer IJSSENNAGGER (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Het is ruim anderhalf jaar geleden dat de fractie van de PVV in de rijdende politieke trein van de provincie stapte. Wij beseften op dat moment dat het een rijdende trein was en dat die trein soms andere routes zou nemen dan onze keuze zou zijn geweest, als wij van tevoren bij de routeplanning betrokken waren geweest. Wij hebben het als onze taak gezien in elk geval de route om te buigen, ontwikkelingen te vertragen of andere bestemmingen in te voeren. Een feit is dat het college bij de start heeft gezegd zich te willen beperken tot kerntaken. Het zijn eigenlijk kreten die een beetje voor de bühne gepleegd zijn, want een ander feit is dat op het gebied van kunst en cultuur altijd nog veel geld wordt uitgegeven. Wij zeggen: uitgaven op dat gebied zijn grotendeels alleen maar voor de hobby's van de linkse elitaire Utrechtse grachtengordel. De gemiddelde kiezer houdt zich immers op dit moment alleen maar bezig met: hoe kom ik rond, hoe betaal ik mijn hypotheek, mijn zorgverzekering, hoe geef ik mijn kinderen een goede opleiding? Men is niet bezig met kunst en cultuur. Dat is een luxe die wij alleen in dit huis plegen.

Het college heeft kennelijk ook helemaal niets geleerd van het drama van De Utrechtse Spelen en de totale mislukking van het project Utrecht 2018. De culturele trein dendert gewoon door. Dit is ongeveer de context waarin wij naar dit voorstel gekeken hebben. Wat wij goed vinden, in tegenstelling tot mijn voorganger, is dat het stimuleren van deelname aan en het kennis nemen van, beperkt wordt tot kinderen. Volwassenen kunnen immers zelf hun keuzes maken. Zij hebben ook hun eigen verantwoordelijkheid.

Uitgesproken negatief zijn wij over de toevoeging van een algemeen doel: versterken van de culturele sector. De culturele trein dendert immers gewoon door. Deze bepaling zet alle deuren open voor allerlei halfzachte projecten. Ik noemde er net al een paar. Deze reden, het feit dat er meer mogelijkheden worden geschapen om geld uit te geven, is aanleiding voor de fractie van de PVV dit voorstel niet te steunen.

De heer LUTFULA (SP): Mijnheer de Voorzitter! Wij zijn er helemaal niet tegen af en toe het beleid te evalueren en als het nodig is aan te tasten, maar waarmee wij hier te maken hebben, is het punt 2e.

Dat punt is niet helemaal duidelijk. Wij gaan subsidie geven aan een organisatie die een pakket van de culturele activiteiten heeft. Hoe gaat u de subsidieontvangers verplichten om niet bepaalde activiteiten te gaan uitvoeren, zoals een artistieke en podiumactiviteiten. Moet je er dan bij zeggen dat het voor de culturele activiteiten is en niet voor artistieke en podiumactiviteiten? Hoe gaat u dat aanpakken? Bovendien, heeft u dat beleid ook met de gemeenten afgestemd, bijvoorbeeld als wij samen met een gemeente een bepaald project ondersteunen en de gemeente volgt onze lijn niet, dan worden toch bepaalde activiteiten uitgevoerd die de provincie niet wil.

In het algemeen zijn wij wel positief over dit voorstel. Wij hopen dat na de veranderingen rondom de Vrede van Utrecht, cultuur gewoon echt aandacht krijgt om weer culturele activiteiten binnen onze provincie te gaan uitvoeren.

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Zoals ik al in de commissie heb aangegeven, is dit natuurlijk een uitvloeisel van de cultuurvisie die is vastgesteld. Wat wij hier vandaag vaststellen, is daarvan een uitvloeisel. Met alle opmerkingen die ik hier nu hoor, vanuit mijn rol als coördinerend portefeuillehouder voor het onderdeel Subsidies, concludeer ik dat in elk geval niemand de twist inbrengt dat dit niet in lijn is met datgene wat de Staten hebben vastgesteld op dat punt en dat ik ook niet hoor dat er lijnen zijn waarvan de Staten zeggen dat zij dat alsnog anders geregeld willen hebben. Dus, ja, vanuit die invalshoek kan ik niet anders dan concluderen dat er op dat punt geen vraag meer is en dat er stemverklaringen zijn afgegeven, waarin is gezegd waarom men voor of tegen is. Tenzij het anders is en dan geef ik graag antwoord. Volgens mij is dit in lijn met de visie die is vastgesteld.

De VOORZITTER: Is er behoefte aan een tweede termijn?

De heer DRIEHUIJS: (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik begon mijn betoog door te zeggen dat dit college een andere koers vaart dan andere colleges. Vervolgens zijn er wel degelijk een paar vragen gesteld en zijn er reacties van het college gevraagd. Ik denk dat het dan niet passend is om te zeggen: het is in lijn met onze visie, dus hoef ik daarop niet meer te reageren.

Ik heb het college bijvoorbeeld gevraagd hoe het inzetten op kinderen zich verhoudt tot het cultuurbereik. Ik heb gevraagd of het college kan reageren op het feit dat je niet alleen moet investeren in kinderen, maar ook in de omgeving van het kind of van de jongere met een iets oudere leeftijd, om te zorgen dat het cultuurbereik goed is. Ik heb ook gevraagd hoe zich dat dan verhoudt tot de uitgangspunten van het college inzake cultureel ondernemerschap. Immers, als het cultuurbereik alleen maar over kinderen gaat, dan beperk je de doelgroep en daarmee ook de inkomstenkant van de culturele instellingen. Dus daarop toch graag een reactie van het college.

Ik vergeet nog iets. Ik heb ook nog gevraagd of het klopt dat het college dit doet om cultureel ondernemerschap mogelijk te maken en via een achterdeur podiumkunsten, beeldende kunst, artistieke producties, evenementen, podia schrappt uit de algemene subsidieverordening, terwijl in de cultuurvisie van het college bijvoorbeeld festivalbeleid – in de ogen van de PvdA zijn dat evenementen – kennelijk geschrapt wordt uit de subsidieverordening. Dat lijkt mij geen goede zaak, omdat juist die festivals als evenementen onderdeel zijn van het cultuurbeleid van het college dat door deze Staten is vastgesteld. Zo zijn er nogal wat dingen waarbij wij vraagtekens zetten. Klopt dat nu wel met de eigen beleidsuitgangspunten van het college? Ik krijg een reactie van de gedeputeerde Financiën, maar wellicht kan de gedeputeerde Cultuur er ook iets over zeggen.

De VOORZITTER: Is er verder nog woordvoering in de tweede termijn? Dat is niet het geval. Dan schors ik de vergadering even voor beraad.

Schorsing van 16.00 uur tot 16.06 uur.

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering.

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Excuus voor de korte plaspauze die ik had aan het begin van de behandeling van dit punt, waardoor ik in elk geval een van de punten niet had meegekregen. Dat betreft het punt dat er in de subsidieverordening nu alleen gesproken wordt over kinderen, waar in het verleden het woord 'inwoners' stond. Ik stel voor de zin in het voorstel te wijzigen, waarbij het woord 'inwoners' blijft staan. Het punt dat daar in eerste instantie gelezen moest worden,

was cultuureducatie. Zoals het er nu staat, zou hieruit gelezen kunnen worden dat alle andere activiteiten die georganiseerd zijn, niet voor inwoners zijn. Zoals ik net in de schorsing terecht heb horen opmerken, is onder andere het Festival voor Oude Muziek niet direct gericht op kinderen. Dat is een terechte opmerking. Ik stel voor dat in dat kader op die manier te betrekken bij het besluit.

Met betrekking tot het festivalbeleid, waarover ook een opmerking is gemaakt, moet men het eerste onderdeel van de verordening zo lezen, dat in algemene zin gesproken wordt over cultuur, waarin ook gelezen kan worden dat daaronder ook het festivalbeleid staat.

Daarmee heb ik alle punten beantwoord. Wat betreft cultureel ondernemerschap: dat zou dan inderdaad volledig in lijn moeten zijn met de visie zoals die er is.

De heer DRIEHUIJS (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik wil de gedeputeerde bedanken voor deze correctie op het stuk. Ik denk dat het heel belangrijk is dat ook anderen dan kinderen gebruik kunnen blijven maken van culturele voorzieningen in onze mooie provincie. Dank daarvoor.

Dan heb ik nog één vraag over cultureel ondernemerschap. Dat staat onder artikel 33, punt 2g. Daar staat: "het versterken van de culturele sector". Be-doelt het college met deze zinsnede in de algemene subsidieverordening: cultureel ondernemerschap?

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Dat is het cultureel ondernemerschap, zoals dat in de visie is vastgelegd. Dat is juist de voornaamste aanleiding geweest om deze verordening aan te passen. Het was in de visie opgenomen, maar het zat nog niet verankerd in onze subsidieverordening. Dat moet dus nog toegevoegd worden, om op grond daarvan eventueel subsidies te kunnen goedkeuren.

De heer DRIEHUIJS (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Is het dan voor het college ook denkbaar dat op een andere wijze dan via cultureel ondernemerschap de culturele sector nog versterkt kan worden?

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! De visie ligt ten grondslag aan de subsidieverordening. Dat is wat nu voorligt. Binnen de subsidieverordening wordt nadrukkelijk de mogelijkheid geboden voor cultureel ondernemerschap. Die

twee tezamen maakt dat op basis daarvan de keuze gemaakt wordt bij het indienen van subsidieverzoeken. Die twee bij elkaar opgeteld, maakt dat er een heldere scheidslijn zit met betrekking tot festivals en cultureel ondernemerschap en cultuureducatie. In dat kader zullen de verzoeken worden beoordeeld. Dat betekent dat dit artikel met name bedoeld is voor het cultureel ondernemerschap.

De heer DRIEHUIJS (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Toen wij over de cultuurvisie spraken, was samenwerking voor het college heel belangrijk. Door gedeputeerde Pennarts is bijvoorbeeld het initiatief genomen om oud-minister Weijers erop te zetten dat de kastelenstichtingen beter samenwerken. Ook in andere vlakken in de provincie geldt dat samenwerking soms ook al kan leiden tot versterking van de sector. Dus dat hoeft niet altijd direct een relatie met ondernemerschap te hebben. Zijn dat soort dingen dan ook nog mogelijk, wat de gedeputeerde betreft?

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik geef de heer Driehuijs een vinger, maar hij probeert er nu toch een beleidsdiscussie van te maken. Hij is aan het zoeken waar de rand zit van wat wel en niet subsidiabel is.

De heer DRIEHUIJS (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Daartegen maak ik bezwaar. Wij moeten hier een verordening vaststellen. Ik ben aan het zoeken wat die verordening betekent. Ik ben geen randen aan het opzoeken.

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Wat de verordening betekent, is heel simpel. De heer Driehuijs heeft net terecht een punt opgemerkt; waar "kinderen" staat, moet "inwoners" staan. Wat hij nu echter doet, is dat hij probeert een discussie te voeren over beleid. Volgens mij hebben de Staten het beleid nadrukkelijk vastgesteld. Daaraan geeft de heer Driehuijs een invulling zoals het zou kunnen zijn. Ik denk dat het beoordelen van subsidieaanvragen primair een aangelegenheid is van de ambtenaren. Dat is een goed gebruik in dit huis; op die manier is de onafhankelijkheid geborgd. Dat wordt getoetst aan de visie die de Staten hebben vastgesteld. Er wordt gekeken of er een grondslag is in de subsidieverordening. Daarna volgt er altijd nog een besluit en kunnen de Staten kennismaken van dat besluit en achteraf kijken of het college zich heeft

gehouden aan die normeringen. De heer Driehuijs heeft inderdaad een terecht punt. Als volksvertegenwoordiger kan hij altijd op het moment dat hij weet krijgt van subsidies die niet gehonoreerd worden de beleidsdiscussie met de betreffende gedeputeerde voeren. Als de heer Driehuijs die beleidsdiscussie nu met mij wil voeren, dan is dat niet een punt dat nu op de agenda staat.

De heer DRIEHUIJS (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Dat deed ik ook niet: een beleidsdiscussie. Ik ben hier als volksvertegenwoordiger vandaag een verordening aan het vaststellen en ik wil dan wel graag weten wat ik aan het vaststellen ben. Vandaar mijn vragen.

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Wat de Staten vaststellen, is het cultureel ondernemerschap op de wijze zoals dat in de visie is vastgelegd en zoals daarover in de commissie is gesproken. Dat betekent, dat de initiatieven die daaruit voortkomen, een grond hebben – dat regel je namelijk in de subsidieverordening – om hier daadwerkelijk een aanvraag te krijgen. Dus primair blijft het toetsingscriterium, althans waarmee ernaar gekeken wordt, natuurlijk altijd of het binnen de visie blijft. Bij de subsidieverordening regelen wij nu de grond. Met betrekking tot "kinderen" heeft de heer Driehuijs gewoon een heel nadrukkelijk punt gemaakt en dat neemt het college graag over.

De VOORZITTER: Ik denk dat het helder is dat zowel in de aanbiedingsbrief bij het statenvoorstel als in het ontwerpbesluit bij artikel 1e "kinderen" veranderd moet worden in "inwoners". Dus: "het stimuleren dat zoveel mogelijk inwoners deelnemen aan en kennis nemen van cultuur". Dat wordt het besluit. Hiermee sluit ik de beraadslagingen over dit agendapunt.

Statenvoorstel Rapport Randstedelijke Rekenkamer "Gevalstudie doeltreffendheid subsidie Tijdsordening" en Handreiking evaluatie doeltreffendheid provinciale subsidies.

De VOORZITTER: Het voorstel heeft een ster en houdt een ster.

Statenvoorstel Aanpassing PS-besluit 22 maart 2010 inzake onteigening.

De heer SCHERER (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Ik mocht in de commissie wel zeggen dat wij ongelukkig zijn met dit voorstel, maar ik kreeg niet de kans te zeggen waarom. Wij zien dit voorstel als deel uitmakend van het programma Hart van de Heuvelrug. In onze commissie is, mede door de woorden van de gedeputeerde, dit programma vaak gesymboliseerd als een schip dat dreigt tegen een muur te varen. Nu lijkt het wel bijna op een mammoettanker, al is het maar een heel klein onderdeel van die mammoettanker die niet meer is af te meren, terwijl wij eigenlijk constateren dat het geld voor de brandstof voor die tanker op is en de kapitein de kluts een beetje lijkt kwijt te zijn.

Het programma Hart van de Heuvelrug, voor degenen die dat niet weten, voorziet in een gebiedsontwikkeling, waarbij de opbrengsten van zogenaamde rode projecten, voornamelijk woningbouw, gebruikt worden voor het betalen van groene projecten, voornamelijk natuurontwikkeling. Nu wil het geval dat er al zo'n € 7 miljoen door de provincie is voorgefinancierd om de groene projecten te realiseren - waar komt het geld allemaal vandaan? – en ondertussen hebben de rode projecten nog bijna niets opgeleverd. De apathie hieromtrent in de Staten begrijp ik heel vaak niet.

Wij gaan niet aan het college vragen om dit voorstel overboord te kieperen, maar wij vragen wel het voorstel nu eens in de tijd te parkeren, af te meren of in een la te leggen en het pas weer tevoorschijn te halen als de rode projecten de provincie wat gaan opleveren.

Daar komt nog bij dat er een argument gebruikt wordt in het voorstel, dat de hier bedoelde percelen cruciaal zijn voor het functioneren van het ecoduct bij Huis ter Heide. Dat is niet gebaseerd op feiten. Dat is gebaseerd op wensdenken, want enig fundamenteel onderzoek naar het functioneren van ecoducten is er nog niet. Kortom, wij pleiten voor een soort trendbreuk: een langdurig uitstel van dit statenvoorstel.

De heer BEKKERS (GL): Mijnheer de Voorzitter! Het betreft hier een technische wijziging van een reeds eerder genomen besluit. Dat zal de fractie van GroenLinks steunen. Wij willen daarbij opmerken, dat wij inderdaad denken dat deze terreinen op het

Ericagebied een groot belang hebben voor de betreffende ecologische verbinding via het schitterende ecoduct aldaar en dat wij blij zijn met de vorderingen op het gebied van natuurrealisatie in Hart van de Heuvelrug.

De heer KROL (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik denk dat het voldoende helder is dat dit een technische aanpassing is van een eerder genomen statenbesluit. Ik voel mij natuurlijk wel lichtelijk uitgedaagd door de woorden van de heer Scherer op dit punt. Ik ga er uiteraard niet helemaal op in, want dan gaan wij een heel fundamentele discussie over Hart van de Heuvelrug voeren. Ik zou het onderwerp echter wel tekort doen als ik er helemaal niets over zou zeggen. Ik corrigeer de woorden van de heer Scherer een beetje: het is geen tanker die tegen een muur vaart, maar een prachtig project, waarmee in deze provincie heel veel gerealiseerd is, waarop wij trots kunnen zijn.

Er is één vraagstuk: in tegenstelling tot al onze natuuropgaven in Nederland – wij kennen het IBO-rapport (Interdepartementaal Beleidsonderzoek) voor de natuur –, waarbij er miljarden in natuur geïnvesteerd is met publiek geld, hebben wij bij Hart van de Heuvelrug een andere afspraak gemaakt, namelijk om er zoveel mogelijk in terug te verdienen. Elke euro die de komende jaren terugverdiend wordt, maakt de last voor de publieke sector op dit punt kleiner en houdt de investeringen die in de natuur gedaan zijn, overeind. Dat is toch een iets ander beeld dan een tanker op weg naar een muur. Het is een programma – de mensen denken er soms anders over – waarop je trots kunt zijn. Als de heer Scherer mij wil vergelijken met de kapitein op hetzelfde schip, kan hij ervan overtuigd zijn dat ik er alles aan zal doen om te zorgen dat er de komende jaren zoveel mogelijk terug komt en dat er zoveel mogelijk gedaan zal worden om in dit slechte economische tijd geld terug te verdienen. Daarmee wordt de publieke investering kleiner, maar blijft de investering in het groen, die wij anders gewoon met publieke middelen gedaan hadden, overeind. Dat is niet iets om over te piepen, dat is iets om trots op te zijn. Ik weet dat dat in de Staten verschillend ligt. Overigens is ook bij dit Ericaterrein heel bewust – dat hebben de Staten kunnen lezen in de beantwoording die wij naar de fractie van de SGP hebben gestuurd – gekeken als je in dit slechte getij nog een uitgave doet, welke dan strikt noodzakelijk

zijn en welke je kunt laten. Daarom staat er een aantal percelen dat oorspronkelijk wel verworven zou worden, nu niet meer op het lijstje om verworven te worden. Dat is precies wat de Staten vragen, namelijk: kritisch nadenken over alles wat je aan uitgaven op dit moment nog doet.

De VOORZITTER: Is er behoefte aan een tweede termijn?

De heer SCHERER (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Ik had geen ander antwoord verwacht van onze gedeputeerde, maar ik dank hem er toch voor. Dat is erg gebruikelijk bij ons in de Staten.

Ik heb niet zitten piepen, ik heb gewoon de plicht gevoeld om op dit moment, nu zo'n statenvoorstel er ligt, een soort van trendbreuk proberen te bewerkstelligen. Ik kom dus toch met een motie die ik de motie Trendbreuk noem. Wij vragen het college het statenvoorstel voorlopig te parkeren, terug te nemen, en geen verdere voorfinancieringen meer te doen alvorens wij met de rode projecten wat terugverdienen. De motie is overigens medeondertekend door de fractie van de SGP. Waarvoor hartelijk dank.

Motie M3 (PVV, SGP): trendbreuk

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bij een op 10 december 2012, gehoord de beraadslagingen inzake het statenvoorstel PS2012RGW12 (onteigening percelen);

constaterende:

- dat het voorstel deel uitmaakt van het gebiedsontwikkelingsprogramma Hart van de Heuvelrug;
- dat de argumenten voor de onteigening niet op feiten zijn gebaseerd, maar op veronderstellingen;

overwegende:

dat in het programma Hart van de Heuvelrug voor tientallen miljoenen is voorgefinancierd ten gunste van de groenprojecten en dat de return op deze investering door middel van de rode projecten, zoals voorzien in de onderliggende overeenkomst, uiterst onzeker is;

verzoeken het college van Gedeputeerde Staten: het statenvoorstel voorlopig terug te nemen en niet eerder voorfinanciering in groene projecten voort te zetten alvorens de rode projecten opbrengsten genereren, zoals voorzien in de overeenkomst.

En gaan over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: De motie is voldoende ondertekend en maakt deel uit van de beraadslaging. De motie kan worden vermenigvuldigd en rondgedeeld.

De heer KROL (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik denk dat ik in mijn eerste termijn al aangegeven heb dat wij uitermate kritisch zijn, zowel naar de mens-kostenkant als naar de uitgavenkant van een aantal groene uitgaven dat op dit moment in het kader van Hart van de Heuvelrug wordt gedaan. Daarvan is een aantal, dat in overleg met de partners – daar praten wij op dit moment over – serieus naar achter worden gezet. Sommige worden daarbij overigens niet uit Hart van de Heuvelrug gefinancierd. Dat is wel interessant; een aantal van de ecoducten dat in Hart van de Heuvelrug zit, zit bij andere financiers. Ook daar kijken wij echter nog kritisch naar – het is ook publiek geld, in welke vorm dan ook – of die op dit moment wel of niet doorgang moeten vinden. Wij zijn dus niet doof en blind voor het feit dat wij op dit moment kritisch moeten nadenken welke projecten wij nog wel en welke projecten wij niet doen. Die afweging hebben wij bij dit project wel degelijk gedaan. Ik begrijp de opstelling van de fractie van de PVV – in dat opzicht is dat consequent –, maar met de motie wordt ons iets gevraagd wat wij op dit moment, zeker bij het project Ericaterrein, al gedaan hebben. Dat had ik overigens in de richting van de fractie van de SGP op die manier al aangegeven en de fractie van de SGP had aangegeven het met de beantwoording eens te zijn. Misschien was het toch niet genoeg om deze motie niet te ondersteunen.

Ik ontraad de motie, omdat de motie iets vraagt wat wij op dit moment feitelijk in het kader van Hart van de Heuvelrug met partners al doen.

De VOORZITTER: Daarmee sluit ik de beraadslagingen ten aanzien van agendapunt 11.

Interpellatie Viering Culturele Hoofdstad 2018

Mevrouw MINEUR (SP): Mijnheer de Voorzitter! De SP wil haar medeleven betuigen met het college met het uitvallen uit de race voor Culturele Hoofdstad. Wij weten hoe hard de gedeputeerde heeft gestreden om deze titel en het is natuurlijk treurig om zo'n doel niet te halen. U weet ook dat de SP deze am-

bitie niet deelde. Wij hebben steeds gezegd dat het geld beter anders kon worden besteed en het feit dat er een hoop geld vrijvalt voor belangrijkere dingen, is voor ons goed nieuws. Wat ons niet duidelijk is, is om hoeveel geld het gaat. Daarover willen wij het college bevragen.

Op 29 oktober stond er in het AD/UN een artikel over Culturele Hoofdstad. De auteur schrijft dat voor het uitvoeren van al die projecten € 65 miljoen beschikbaar is. Peter de Haan, intendant van het project, bevestigt dat. Ik citeer: "Een deel hiervan is gegarandeerd. Zo staat de bijdrage van Utrecht en provincie, elk € 28 miljoen, vast. Onze inschatting is dat € 65 miljoen een reëel budget is. De jury zal garanties vragen over het budget."

Op de website van Utrecht Culturele Hoofdstad, www.Utrecht2018.eu, lezen wij dat de stad en de provincie samen, en dus niet elk, € 28 miljoen bijdragen. Wij hebben steeds begrepen dat de stad en de provincie gelijk optrekken. Dit zou een bijdrage betekenen van € 14 miljoen van elk van de partners. Vandaar onze eerste en onze tweede vraag:

1. Welke financiële verplichtingen en reserveringen zijn er richting de Viering Culturele Hoofdstad aangegaan?
2. Welk deel daarvan berust bij de provincie?

Dan de volgende vragen. In de begroting op pagina 82 in de tabel Overzicht risico's staat een reservering van € 5 miljoen met een waarschijnlijkheid van 50%. Dat brengt het naar een bedrag van € 10 miljoen. Dat is geen € 28 miljoen en geen € 14 miljoen. Verder vinden wij daarover niets terug en dat zou wel moeten. Provinciale Staten gaan per slot van rekening over het budget. Gedeputeerde Van Lunteren heeft dat net nog nadrukkelijk bevestigd. Daarom vraag 3 en vraag 4:

3. Hoe staan de verplichtingen en reserveringen van de provincie in de begroting vermeld? Ik wil ook graag horen hoe die garanties ten opzichte van de jury daarin terugkomen.
4. Wanneer is er over deze bedragen besloten? Wij vinden dat dus niet terug.

Dan over het vervolg. Het geld in de begroting was een reservering voor het geval Utrecht Culturele Hoofdstad zou worden. Dat wordt Utrecht niet en dus valt de reservering vrij. Daarnaast hebben wij natuurlijk te maken met het ontmantelen van het project. Er zijn plannen gemaakt en mensen aange-

nomen en dat moet allemaal weer afgebouwd worden. Wij willen graag weten hoeveel geld dat gaat kosten. Vandaar vraag 5:

5. Wat voor financiële consequenties heeft het afbouwen van het project Utrecht 2018 in 2013?

Tot slot is er de vraag wat er met het vrijgefallen geld gaat gebeuren. Ook voor een aantal gemeenten dat flink omhoog zit vanwege de grootscheepse benadelingen waarmee zij te kampen hebben, betekent dat dat zij een reservering kunnen laten vrijkomen. Dat is voor de gemeenten zeer welkom geld, maar op de website van de provincie lezen wij in een nieuwsbericht van 30 november, getiteld "Europa kiest niet voor Utrecht", het volgende: "Intussen beraadt de Utrechtse projectorganisatie Culturele Hoofdstad 2018 zich al op plannen voor de toekomst en bekijkt welke ideeën voor de Culturele Hoofdstad van Europa toch door kunnen gaan". Een belangrijk argument, waarmee het college steeds heeft geschermd, is het belang van het ondernemersklimaat van dit ambitieuze project. Daar heeft het college een aantal gemeenten achter gekregen en men is gezamenlijk aan de slag gegaan. De fractie van de SP vindt het fijn en mooi dat zij elkaar zo goed gevonden hebben, maar de voorwaarde voor het project is echt vervangen: wij worden geen Culturele Hoofdstad. In de vorige statenvergadering hebben wij een motie ingediend om het geld te besteden aan onderhoud, renovatie en energiemaatregelen in de sociale huurvoorraad. Wij willen ook zeker een deel van het geld reserveren voor cultuur, maar dan voor duurzame investeringen en niet voor een project dat het college vergeleek met Google. Ja, een prachtig project, maar wel een beetje vluchtig.

Provinciale Staten gaan over het budget en hoeveel of hoe weinig het ook is, het betekent dat wij erover moeten spreken in de commissie. Vandaar, tot slot, vraag 6:

6. Bent u bereid om de herbestemming van de gelden te agenderen in de commissie BEM?

Hiervoor hebben wij een motie, die ik alvast inlever.

De VOORZITTER: U bent niet geïnteresseerd in het antwoord van de gedeputeerde?

Mevrouw MINEUR (SP): Mijnheer de Voorzitter! Jazeker, maar wij hebben de motie achter de hand

en ik heb eerder meegemaakt, dat ik een motie afgaf en dat die niet verspreid werd. Ik zou de motie graag verspreid willen hebben.

De VOORZITTER: De motie is nog niet ingediend?

Mevrouw MINEUR (SP): Mijnheer de Voorzitter! De motie is nog niet ingediend.

Mevrouw PENNARTS (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Vrijdag 30 november was inderdaad een treurige dag. Mevrouw Mineur zei het al en zo heb ik het ook ervaren. Ik was niet langer 18, wij waren niet langer 18. Op die dag kwam er een eind aan de droom Culturele Hoofdstad. Ik moet heel eerlijk zeggen: daar had ik niet op gerekend. Je weet, als je meedoet aan deze wedstrijd, dat er één winnaar overblijft en dat er vier afvallen. Dat wij in de eerste ronde al tot de verliezers zouden worden gerekend, vond ik een bittere pil. De juryevaluatie zal daarover hopelijk wat meer duidelijkheid geven. Ik heb niet de illusie dat wij daarin precies zullen kunnen lezen waar het fout ging. Er spelen natuurlijk altijd factoren en krachten een rol, waarop je niet heel gemakkelijk de vinger kan leggen. Dat het een teleurstelling was, heb ik niet verhuld. Ik vond het die dag echt een tegenvaller. Zodra de juryevaluatie beschikbaar is, komt die de kant van de Staten uit en kunnen zij er kennis van nemen.

In de brief die de Staten eind vorige week hebben ontvangen, is toegezegd dat nadere informatie volgt, maar er is ook benadrukt dat het bidboek eigenlijk nog meer was dan alleen de ambitie voor Culturele Hoofdstad. Het was in feite de weergave van de ambitie die wij als regio hebben van kennis en cultuur en hoe wij partijen daarbij kunnen verbinden. Wat ik met name betreurt, is niet dat die enorme hoeveelheid goede projecten die in het dikke bidboek vermeld stonden, niet doorgaat. Ik ga ervan uit dat een aantal van die projecten wel degelijk zal doorgaan, want iedereen die een project heeft ingediend, is daar zelf eigenaar van; als je daarvoor een financiële grondslag kunt vinden, is er geen enkele belemmering om die projecten uit te voeren. Om een voorbeeld te noemen: de Jaarbeurs bestaat binnenkort 100 jaar en doet mee aan het bidboek en heeft een paar goede ideeën aangeleverd. Zij zeggen: "Als wij dat feest vieren van het 100-jarig bestaan, zullen wij waarschijnlijk een aantal van die ideeën uitvoeren."

Dat is hun goed recht. Het is hun budget. Het zou mooi zijn als dat gebeurt.

Waar het om gaat, is in feite de vraag: wat doet de gemeente Utrecht en, met name, wat doet de provincie Utrecht, omdat er een fors bedrag genoemd was in het bidbook voor Culturele Hoofdstad. Ik zal daarop nader ingaan bij de beantwoording van de vragen. Wat ik met name wil benadrukken, is dat ik niet zozeer wil stilstaan bij het feit dat deze projecten niet doorgaan, maar dat met name de samenwerking in de regio die op gang was gekomen en die tot stand was gebracht in het perspectief dat wij in 2018 Culturele Hoofdstad zouden kunnen zijn. Het zou een feest zijn van stad en regio, dat heel breed gedragen werd; van Bunschoten-Spakenburg tot aan Houten, van het amateur-gezelschap in Woerden tot de Stadsschouwburg van de gemeente Utrecht. Iedereen schaarde zich achter die gedachte. Wat ik heel jammer vind, is dat wij niet gauw meer een ambitie terug zullen vinden, die zoveel mensen ergens samenschaart. Dat vind ik ook een beetje een provinciale business: wij zijn van het verbinden en van het partijen bij elkaar brengen. Dit was een prachtige gelegenheid om dat op die manier uit te voeren. Ik vind het heel jammer. Er zullen andere momenten komen. Utrecht bestaat een keer 900 jaar. De Universiteit zal een keer zoveel jaar bestaan. Er zullen zeker wel weer festiviteiten zijn, maar zo'n regionale ambitie vinden wij niet meer zo snel. Dat is eigenlijk datgene wat ik het meest betreurt van de ambities van Culturele Hoofdstad.

Dan de financiën. Het klopt, er zijn bedragen genoemd. Mevrouw Mineur zei dat in de krant twee keer is gerept van € 28 miljoen. Dat was een foute weergave van het AD. Hoe het werkelijk zit, is als volgt. In het bidbook is een bedrag opgenomen van € 65 miljoen voor de realisatie van Culturele Hoofdstad. Daarbij waren wij van alle deelnemende hoofdsteden degene met het meest bescheiden budget. Daar was ik trots op, want in de tijden waarin wij leven, moet je rekening houden met de budgetten die beschikbaar zijn. Hoe was dat budget opgebouwd? Er zat een bedrag in van € 10,6 miljoen van de provincie Utrecht en € 17,5 miljoen van de gemeente Utrecht. Er was een inschatting gemaakt van de bijdrage van het Rijk voor een bedrag van € 15 miljoen. Europa zou een bijdrage leveren van € 2,5 miljoen. Ook de projecten die de gemeenten in de

provincie zouden aandragen, zouden gekapitaliseerd kunnen worden voor een bedrag van € 5 miljoen. Er was een nadrukkelijk project om het bedrijfsleven, maar ook cultuurconsumenten, te betrekken bij deze ambitie en ook daar een bijdrage van € 15 miljoen samen te brengen. Dat bracht het tot het bedrag van € 10 miljoen.

Welk deel ervan is van de provincie? Ik zei het al: dat is een bedrag van € 10,6 miljoen. € 600.000 daarvan is geïnvesteerd om het bidbook tot stand te brengen in de eerste fase. € 600.000 van de gemeente en € 600.000 van de provincie. De overige € 10 miljoen was een reservering in de risicoparagraaf.

Wanneer daarover is besloten? De afspraak hebben wij gemaakt toen het coalitieakkoord werd afgesproken tussen de vier partijen. Het is vastgelegd in de risicoparagraaf van de provinciale begroting; een bedrag van € 5 miljoen met een risico-inschatting van 50%. Het andere bedrag, als het aan de orde zou zijn, hadden wij uit de algemene middelen beschikbaar moeten stellen. Zover is het niet gekomen.

Gevraagd is naar de financiële consequenties in 2013 voor het afbouwen van het project Utrecht 2018.

Die financiële consequenties zijn er niet. Er was een bedrag beschikbaar gesteld van € 600.000 voor het schrijven van het bidbook. Dat bidbook is geschreven. Het bedrag van € 10 miljoen dat wij hadden afgesproken en dat vanuit de provincie beschikbaar zou komen voor Culturele Hoofdstad, komt niet beschikbaar. Er zijn geen verplichtingen aangegaan, waardoor dat bedrag van € 10 miljoen aangesproken moet worden. Ik zal dan ook geen beroep doen op dat bedrag, omdat die ambitie niet meer aan de orde is.

Vervolgens is de vraag gesteld of ik bereid ben de herbestemming van het geld te agenderen in de commissie BEM. Ik heb in feite het antwoord al gegeven. Er zijn geen middelen meer, waarop een beroep gedaan kan worden. Wij zullen in de commissie BEM geen voorstel doen om de middelen op een andere wijze te besteden, omdat de ambitie is weggefallen en daarmee de daaraan gekoppelde middelen.

Dat er geschreven is dat er toch ideeën uitgevoerd kunnen worden, moet men niet zien in het licht van: wij gaan geld beschikbaar stellen en wij gaan die ideeën langs een omweg toch doen. Als ik ideeën die in het bidbook staan, wil uitvoeren – en er staan ideeën in die ook voor ons als provincie relevant

kunnen zijn – dan kom ik gewoon terug naar de Staten om een beroep te doen op het budgetrecht van de Staten en daarvoor middelen beschikbaar te stellen. Het zou kunnen zijn dat ideeën toch doorgevoerd worden, omdat deze door partijen in hun eigen autonomie uitgevoerd worden. Dat is de wijze waarop wij Culturele Hoofdstad zullen afronden. Het project Vrede van Utrecht zal niet via een omweg extra middelen krijgen. Er staat een goed programma voor de Vrede van Utrecht in 2013. Dat programma is op zijn merites gewoon een uitstekend en compleet programma. Dat zullen wij met verve uitvoeren in 2013 binnen de budgettaire afspraken die daarvoor gemaakt zijn.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Eerst een vraag over het betoog van de gedeputeerde in de eerste termijn. Ik herinner mij in het coalitieakkoord een garantie van € 10 miljoen en niet van € 10,6 miljoen. Misschien kan zij in de volgende termijn uitleggen hoe die € 600.000 zich laat verantwoorden.

Het faliekant mislukken van de kandidatuur van Utrecht als kandidaat Culturele Hoofdstad is in de fractie van de PVV met groot enthousiasme ontvangen. Dat laat zich raden. Wij zijn blij dat er niet nog meer geld aan de subsidieverslaafden wordt verspild. Onze woordvoerder op dit dossier, Elias van Hees, in de commissie WMC kan met een gerust hart verhuizen naar Den Haag. Missie volbracht. Waarom de initiatiefnemers van dit festijn zo bedreefd zijn, is ons ook een raadsel. Zij hebben geen gelegenheid onbenut gelaten om te zeggen dat de kandidatuur zichzelf zal terugverdienen. Als dat zo is, dan moet het heel eenvoudig zijn deze feestjes elders gefinancierd te krijgen. Ga naar een bank of zorg voor private financiering. U uw feestjes en de belastingbetaler geen lasten; iedereen blij. Wat ons betreft: daarmee de enige juiste definitie van cultureel ondernemerschap.

Geen uitgebreid betoog over die verspilde miljoenen of het volledige gebrek aan publiek; het draagvlak is genoegzaam bekend.

Ik wil nog terugkomen op de vorige PS-vergadering. In die vergadering heeft de fractie van de PVV de gedeputeerde gevraagd om helderheid te verschaffen omtrent de vertrekregeling van de zakelijk directeur van De Utrechtse Spelen (DUS). Mijnheer kreeg € 35.000 mee. Geen gouden handdruk misschien,

maar in elk geval wel een bronzen, en dat omdat hij de stichting aan de rand van het faillissement heeft gebracht. Andere werknemers van DUS werden gewoon ontslagen.

De gedeputeerde vertelde ons: wees geduldig, u heeft die vragen ook schriftelijk gesteld, u krijgt netjes antwoord. Dat klopt. Wij kregen antwoord, alleen in de categorie 'kluitje in het riet'. In de brief stond dat de stichting onafhankelijk is ...

De VOORZITTER: Wilt u de relatie leggen met het onderwerp, waar wij over spreken?

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Ja, dat wil ik. DUS is in alle gremia hier als een van de belangrijkste zaken genoemd van de Culturele Hoofdstad. Ik neem aan dat ik mijn betoog kan vervolgen.

Wij hebben antwoord gekregen, maar de antwoorden hadden geen enkele relatie met de vragen. Wij voelden ons daarmee dan ook in het ootje genomen; laat ik het op een oud-Hollandse manier uitdrukken. Het is niet de goede reactie van mensen die een politieke carrière ambiëren, zo bleek toen mijn PVV-collega uit Gelderland vorige week in het nieuws kwam. De stichting zou onafhankelijk zijn. Ja, dank je de koekoek. Dat heeft gedeputeerde Krol ook al eens geprobeerd toen het ging over Het Utrechts Landschap, maar daar trappen wij niet langer in, want zonder zakken belastinggeld zou DUS in vijf minuten failliet zijn, sterker nog: zelfs met zakken belastinggeld was men technisch failliet. Dus, hoezo onafhankelijk? Het subsidie-infuus draait op volle toeren.

In diezelfde brief, het antwoord op onze vragen, schrijft het college van GS, dat in de bespreking van de subsidievoorwaarden met instellingen die een subsidie aanvragen, de hoogte van de salariering aan de orde te zullen stellen. Nu, als dat gebeurd is naar aanleiding van het reddingsplan van DUS, dan moet het heel eenvoudig zijn onze vragen gewoon te beantwoorden.

De VOORZITTER: Ik constateer dat er toch enige afwijking zit met de agendapunten, waarover wij spreken.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Ik zou niet weten waarom.

De VOORZITTER: Dit gaat over DUS en de afwikkeling van personele voorwaarden. Dat heeft weinig te maken met de Culturele Hoofdstad 2018. Ik verzoek u toch terug te keren naar het agendapunt.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Ik herhaal: DUS is een heel belangrijk onderdeel geweest. Het is telkens in de commissie WMC aan de orde geweest. Anders had ik een apart interpellatiedebat moeten aanvragen. Dat had gekund. Dat kunnen wij de volgende keer doen. Het lijkt mij echter handiger en effectiever dat ik nu vervolg.

Er zijn tal van redenen om mensen te ontslaan via het UWV. Voor gewone werknemers van DUS zullen ongetwijfeld de economische redenen zijn aangevoerd, maar het kan echt niet zo zijn dat de hoofdverantwoordelijke voor het financiële drama bij DUS met € 35.000 naar huis gaat. Niet acceptabel, niet uit te leggen, niet aan de ontslagen werknemers en niet aan de belastingbetaler.

Wij willen niet meer, maar ook zeker niet minder, dan een gewoon antwoord krijgen op onze vragen. Natuurlijk kunnen Gedeputeerde Staten en Provinciale Staten hier de andere kant op kijken, net als in Gelderland, maar wij vinden dat u hier verantwoording dient af te leggen over besteed belastinggeld. De vraag dringt zich op – wij hebben het nu tot twee keer toe gevraagd – of wij nog kunnen vertrouwen in een gedeputeerde die ons niet wil informeren.

De heer BUITING (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Ik verzoek u met uw welnemen aan het einde van de beantwoording iets aan de gedeputeerde aan te bieden in dit kader. Mag dat?

De VOORZITTER: Wat mij betreft wel.

De heer DRIEHUIJS (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik hoop niet dat het een bidbook voor bij het oud papier zal zijn.

Wij hebben, ook in de commissie, een aantal keren gesproken over Culturele Hoofdstad. Als fractie van de PvdA hebben wij dat initiatief altijd van harte ondersteund. Wij vinden het belangrijk en wij vinden dat Utrecht wat te bieden heeft, ook internationaal. Wij hadden echt gehoopt dat het een groot succes zou worden. Ik ben het met de gedeputeerde eens, dat het een heel grote teleurstelling is, dat wij al in de eerste ronde uit de boot zijn gevallen. Men herin-

nert zich nog wel dat wij hier bij een eerdere behandeling van de begroting een ironische motie hebben ingediend met als titel "Wie geen A zegt, moet geen B zeggen", omdat wij ook al hebben aangegeven: investeert de provincie wel genoeg in cultuur om dat ook waar te maken?

Ik ben het met de heer Dercksen eens. Wij hadden ook de indruk dat deze coalitie hiervoor € 10 miljoen had gereserveerd. Dat blijkt dan ineens € 5 miljoen te zijn en dan moet er nog € 5 miljoen uit de algemene middelen komen. Dan hecht de gedeputeerde er ook nog een etiketje aan van: "met een risico van 50%". Dus kennelijk gelooft zij er zelf ook niet heel erg niet in. Dus: de helft en daar nog een keer de helft van. Nu, dat is niet echt iets van: wij gaan er volop voor met elkaar. Daarover maken wij ons toch een beetje zorgen. Zij zei net dat zij geen 18 meer is. Wij hebben de gedeputeerde altijd hoog en wij denken: dat is een gedeputeerde die ervoor gaat. Dan is dit toch echter allemaal een beetje slapjes en een beetje magertjes.

Als wij het dan hebben over die middelen, dan geeft de gedeputeerde in haar beantwoording aan: "Ja, als wij het dan geworden zouden zijn, dan hadden wij nog € 5 miljoen uit de algemene middelen." Dan denken wij als PvdA: ha, zij zijn er dus, zij kunnen eraan besteed worden, dus waarom gaan wij dan die € 5 miljoen – of die € 10 miljoen, zo u wilt - niet gewoon uitgeven aan die maatschappelijke doelstellingen, waar de inwoners van de provincie Utrecht iets aan hebben? Dan kun je aan cultuur denken, dan kun je aan energiematregelen denken, je kunt aan van alles en nog wat denken. Niet om te sinterklazen, wel om gewoon serieus bezig te zijn met waar wij als provincie voor staan.

De heer NUGTEREN (GL): Mijnheer de Voorzitter! Ik denk dat de heer Driehuijs de getallen verwacht. Kan hij uitrekenen hoe hij in zijn eerste deel van zijn betoog tot die rekensom kwam? Dat is volstrekt wat anders dan wat de gedeputeerde zei.

De heer DRIEHUIJS (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik dacht dat ik herhaalde wat de gedeputeerde zei. Misschien kan de heer Nugteren mij dan vertellen wat er aan mijn berekening niet klopt?

De heer VAN WIKSELAAR (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb een ordevoorstel. Volgens mij hebben wij de discussie over herverdeling van middelen bij

de begroting. Ik wil u vragen derhalve de discussie op dit front te sluiten.

De VOORZITTER: Dit gaat wel degelijk over de verantwoording, zoals de gedeputeerde die hier neergelegd heeft. De heer Nugteren geeft misschien een verklaring over hoe het zit met de cijfers.

De heer NUGTEREN (GL): Mijnheer de Voorzitter! Nee hoor, dat hoeft ik helemaal niet te doen. Dat heeft de gedeputeerde gedaan. Wat ik wilde zeggen, is dat de heer Driehuijs een redelijk lang verhaal houdt, waarin hij allerlei cijfers laat passeren en alsmaar uitroept: "Dat begrijp ik niet, hoe zit dat nu?" Ik vind dat niet passen in de stijl waarmee hij begon. Hij begon namelijk te zeggen: ook wij betreuren het dat Culturele Hoofdstad niet doorgaat, althans dat wij de mogelijkheden om het te worden niet meer hebben.

De heer DRIEHUIJS (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Zal ik dan nog een poging doen om de heer Nugteren mee te nemen in wat ik heb willen zeggen?

De VOORZITTER: Als het gaat om de onderbouwing van de cijfers. Niet over uw pleidooi om € 10 miljoen aan andere zaken uit te geven. Dan ga ik terug naar de heer Van Wikselaar, want dan klopt het inderdaad wat hij zei. Als het gaat om de cijfermatige opstelling, dan kunt u uw vragen daarover stellen.

De heer DRIEHUIJS (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Overigens is een van de interpellatievragen van de SP hoe dat geld anders te besteden is. Het is wel degelijk nu onderdeel van de agenda.

Als reactie op de woorden van de heer Nugteren het volgende. Wij hebben uit de beantwoording van de gedeputeerde begrepen: € 10,6 miljoen middelen van de provincie Utrecht. € 600.000 voor het bidbook, € 5 miljoen risicoparagraaf van de begroting, € 5 miljoen uit de algemene middelen: dat zijn de cijfers die de gedeputeerde genoemd heeft en die ik herhaald heb.

Dan is mijn aanvullende vraag – en niet om hier een begrotingsbespreking te houden - aan het college: is het college bereid de middelen die er zijn en die hieraan niet uitgegeven hoeven te worden, bij de begroting – daarin heeft de heer Van Wikselaar gelijk; dat raakt aan het budgetrecht van de Staten – op

een andere manier te investeren voor de inwoners van de provincie Utrecht?

Mevrouw MINEUR (SP): Mijnheer de Voorzitter! In grote lijnen zijn wij tevreden met het antwoord van het college. Wij zouden alleen nog graag een toelichting hebben op de bijdragen van de gemeenten, want zij hebben hier natuurlijk ook geld in gestopt. Wij zijn heel benieuwd of dat geld inderdaad terugvalt aan de gemeenten zelf. Kan het college daarover nog iets zeggen?

De VOORZITTER: Kunt u al wat zeggen over uw motie?

Mevrouw MINEUR (SP): Mijnheer de Voorzitter! Die motie is niet meer nodig.

De VOORZITTER: Dan is motie M4 ingetrokken. Hoewel, dat zeg ik fout: motie M4 was nog niet ingediend. De motie wordt niet ingediend. Dit voor het verslag.

Mevrouw PENNARTS (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Laat ik het nog even duidelijk herhalen, ook voor de heer Driehuijs van de PvdA. Die middelen zijn er niet. De middelen waren uitsluitend gekoppeld aan een nominatie van Utrecht als Culturele Hoofdstad 2018. Het was een vermelding in de risicoparagraaf en geen reservering. Die middelen zijn alleen maar benoemd; als Utrecht Culturele Hoofdstad zou worden, dan zouden ze beschikbaar zijn, dan zou er € 10 miljoen zijn. Die € 10 miljoen is opgenomen in een totaalbedrag van € 10,6 miljoen. € 600.000, waarover de heer Dercksen het had, is besteed aan de totstandkoming van het bidbook en alle kosten die daarmee gepaard gingen. Daarmee stopt het. Het betreft slechts een vermelding in de risicoparagraaf en geen reservering van middelen. Het is ook niet aan de orde om deze op een andere wijze te bestemmen of er andere doelstellingen aan te geven. Ik hoop dat ik dat inmiddels voldoende in alle toonaarden en in alle bewoordingen heb duidelijk gemaakt.

Dan hebben wij het over De Utrechtse Spelen. Die zijn vaak genoemd in het kader van de Culturele Hoofdstad als een van de belangrijke dragers, waaruit natuurlijk ook de reddingsoperatie is voortgekomen. Ik betreur dat het zo gelopen is, niet alleen met De Utrechtse Spelen, maar ook met de ambitie

Culturele Hoofdstad. Ik vind het belangrijk te benadrukken dat er geen sprake is geweest van een gouden handdruk bij het vertrek van de artistiek directeur van De Utrechtse Spelen. Er is een wettelijke regeling geweest, die overigens ook van toepassing is geweest op alle andere werknemers die afscheid hebben genomen van De Utrechtse Spelen.

Mevrouw Mineur stelde een vraag over de gemeenten. Voor de gemeenten geldt hetzelfde. Wij hadden in de opbouw van het bedrag een calculatie gemaakt voor de bijdragen van de gemeenten. Op de gemeenten zal geen beroep worden gedaan; zij zullen ook niet deelnemen in deze ambitie. Dus de middelen vallen in feite vrij voor de gemeenten, maar het is bij de gemeenten niet zo dat zij daarvoor een budget hadden. Wij hebben een inschatting gemaakt van hun bijdragen en die gekapitaliseerd. Zo is het bedrag opgebouwd. In feite is het een voorstelling van een bedrag dat beschikbaar zou zijn voor een ambitie die niet waargemaakt is, waardoor het bedrag wegvalt en er nergens claims zijn op budgetten waarop aanspraak gemaakt kan worden. Ik hoop dat ik dat nu in alle bewoordingen goed duidelijk heb gemaakt.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Wij hebben met name vragen gesteld over het ontslag, de bronzen handdruk, zoals ik het heb genoemd, van de zakelijk leider van De Utrechtse Spelen. De gedeputeerde verwijst slechts naar wettelijke bepalingen. Daarover gingen onze vragen niet. Onze vraag was, hoe het kan zijn dat iemand € 35.000 meekrijgt, die de stichting aan de rand van een faillissement heeft gebracht. Met wie is die regeling overeengekomen? Heeft de gedeputeerde daarop invloed gehad? Heeft zij daarop invloed willen hebben? Heeft zij dat gedaan? Kortom, wij hebben een x-aantal vragen gesteld en de gedeputeerde komt met één antwoord: het UWV heeft het geregeld, het is niet onze verantwoordelijkheid, bekijk het maar. Ik vind niet dat dat een serieuze reactie is op de serieuze vragen die wij hebben gesteld. Wij vinden niet dat iemand die een stichting aan de rand van een faillissement heeft gebracht – voor meer dan de helft gefinancierd door belastinggeld – ook nog eens een keer met € 35.000 naar huis mag gaan.

Mevrouw PENNARTS (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! "Bekijk het maar" is nadrukkelijk niet aan de orde geweest bij de beantwoording van de

vragen, zeg ik tegen de heer Dercksen. Ik vind het jammer dat hij in de beantwoording niet terug vindt wat hij graag had willen lezen, maar het is een beantwoording naar eer en geweten en conform de situatie. Wij staan min of meer op afstand bij de aanstelling van culturele genootschappen. Dat heeft met de Code Cultural Government te maken. Er is een Raad van Toezicht voor De Utrechtse Spelen en er is een directie en er is geconstateerd dat de directeuren niet functioneerden, daarmee zijn afspraken gemaakt en die directeuren zijn er niet meer. Wat dat betreft, is er adequaat geïntervenieerd. Dat dat, volgens wettelijke bepalingen, leidt tot een vertrekregeling met een directeur, is iets waarover ik als gedeputeerde geen mening heb en waarop ik als gedeputeerde geen invloed heb. Het is een feit, waarmee ik rekening te houden heb; zo worden in Nederland ontslagenen financieel begeleid. Er is geen sprake van een gouden handdruk dan wel een bronzen handdruk, maar slechts van een regeling met een werknemer, conform de wettelijke bepalingen. Dat is aan de orde.

Ik vind dat de ingreep die gedaan is en het wegsturen na de directeuren na inadequaat leiding geven aan deze organisatie, juist is geweest. Ik ga ervan uit dat dat in de toekomst beter gaat, maar er is geen sprake van riante regelingen met directeuren die daar met mijn instemming zijn uitgevoerd.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Nu moet ik dus conclusies gaan trekken op basis van de antwoorden van de gedeputeerde, terwijl zij gewoon antwoord had kunnen geven op de vragen. Dat betekent namelijk, dat als een wettelijke regeling is toegepast, deze mijnheer niet ontslagen is op staande voet. Ik had het prettig gevonden als de gedeputeerde gewoon mijn vragen had beantwoord. Dan had ik hier niet gestaan. Dan was ik waarschijnlijk ontevreden geweest met haar antwoorden, maar dan had ik in elk geval antwoorden gekregen. Nu heb ik geen antwoorden gekregen, los van het feit dat de gedeputeerde zegt: "Het UWV heeft ernaar gekeken." Ik wil gewoon antwoorden hebben: wie heeft geregeld? Heeft het nieuwe bestuur het geregeld? Wat gaat de nieuwe directeur verdienen? Het zijn in totaal zeven vragen. Laat de gedeputeerde gewoon helder antwoord geven. Ik wil haar vragen of zij dat alsnog wil doen.

Mevrouw PENNARTS (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Twee van de vragen die de heer Dercksen net noemde, heeft hij mij niet gesteld in de schriftelijke vragen. Als hij mij die vragen stelt, krijgt hij daarop een antwoord.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Dat was vraag 5.

De VOORZITTER: Ik stel vast dat het hier gaat over vragen die wel of niet in omloop zijn. De gedeputeerde zegt, dat als u die vragen heeft gesteld, u daarop antwoord krijgt.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Dan wil ik nu de vraag helder beantwoord krijgen: krijg ik op de zeven vragen, die wij schriftelijk gesteld hebben en die ik min of meer in de vorige PS-vergadering ook heb gesteld, gewoon helder antwoord?

Mevrouw PENNARTS (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb naar eer en geweten geantwoord op de zeven vragen die de heer Dercksen stelde. Hij stelde mij zojuist de vraag wat de nieuwe directeur verdient. Die vraag was toen mij niet gesteld en daarop kan ik nu niet het antwoord geven. Als hij naar aanleiding van de beantwoording van de vragen ontevreden is, dan hoor ik dat graag en dan proberen wij de antwoorden duidelijker te geven. Ik kan hem niet garanderen dat hij de antwoorden krijgt, die hij graag horen wil. Ik geef hem de antwoorden die ik voorhanden heb en dat heb ik naar eer en geweten gedaan.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Ja, krijg ik nu antwoord op mijn vragen? Gaat de gedeputeerde mijn vragen opnieuw bekijken of moet ik mijn vragen opnieuw gaan indienen en mij afvragen of zij die vragen wel wil beantwoorden? Echt waar, vraag 5 luidt: wat gaat de nieuwe directeur verdienen? Als de gedeputeerde zegt dat wij dan maar even moeten afwachten tot de jaarstukken de volgende keer, prima, maar zij kan toch antwoord geven op de vraag hoe het tot stand is gekomen, dat iemand die de stichting naar de rand van een faillissement heeft gebracht, gewoon met een regeling weg kan gaan in plaats van op staande voet ontslagen te worden?

Mevrouw PENNARTS (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik denk dat het goed is dat wij samen met de heer Dercksen die vragen nog even doorneemen en dat ik aanvullend antwoord geef daar waar de heer Dercksen niet tevreden is met de beantwoording van die vragen. Dat lijkt mij de meest adequate weg om er snel met elkaar uit te komen.

De VOORZITTER: Dat lijkt mij ook. Ik geef het woord aan de heer Buiting.

De heer BUITING (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Zo aan het eind, in deze tijd, waarin er ook heel andere, gedenkwaardige dingen gebeuren, zoals Sint Nicolaas en straks Kerst, vond ik het heel mooi, na de teleurstelling die wij allemaal hebben, ook al staan wij er allemaal anders in, politiek gezien – moet je wel Culturele Hoofdstad zijn en wat moet dat kosten? -, zoals het net door de fractie van de SP werd verwoord: het is toch erg jammer, dat als je ergens voor gaat en je haalt het niet. Ik weet dat de gedeputeerde en haar team er in elk geval heel hard aan gewerkt hebben. Soms vallen de dingen gewoon voor je voeten. Dat heet toeval. Nu blijkt het zo te zijn dat Utrecht eigenlijk al een soort culturele hoofdstad is. Ik was in Amerika en ik trof daar aan dat de allerbelangrijkste keten op het gebied van middelen, waarmee mensen prachtige art en design kunnen maken, de schilders et cetera, als merknaam Utrecht heeft. Ik wil haar graag een klein pakketje overhandigen, om misschien eens samen met haar college Van Lunteren te bevorderen dat de promotie van Utrecht-producten in Europa hier vanuit Utrecht kan plaatsvinden. Alstublieft.

Statenvoorstel voorzitterschap statencommissie BEM.

De VOORZITTER: U heeft wel gemerkt dat wij agendapunt 11a al hebben behandeld en dat wij agendapunt 11 eigenlijk zijn gepasseerd. Ik ga ervan uit dat dit een sterstuk is en dat hierover niet schriftelijk gestemd hoeft te worden, maar dat dit bij acclamatie kan. Ja, dat is het geval. (Applaus)

Dan gaan wij zo naar de stemverklaringen en de stemmingen. Ik schors de vergadering.

Schorsing van 16.52 uur tot 16.58 uur.

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering.

Stemverklaringen.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Wij hebben twee stemverklaringen.

Ten eerste over het koersdocument RUD. Wij willen voor het voorstel stemmen, omdat wij hebben begrepen dat de ondernemingsraad zich ook, met horten en stoten, akkoord heeft verklaard. Wij willen wel verzoeken de ondernemingsraad ook in de toekomst nadrukkelijk hierbij te betrekken.

Wij zien in motie M2 geen toevoeging. Die motie zullen wij niet ondersteunen.

Ik heb nog het verzoek aan u, voorzitter, om motie M3 eerst in stemming te brengen alvorens wij het besluit onder agendapunt 10 nemen.

De VOORZITTER: Dat kan niet. Eerst gaan wij besluiten en daarna wordt de motie in stemming gebracht. Dat is nu eenmaal de volgorde.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! De motie staat haaks op het besluit.

De VOORZITTER: Het is niet anders.

De heer DE HEER (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Wij hebben een stemverklaring bij motie M3. De fractie van de ChristenUnie denkt dat dit geen trendbreuk is, maar de motie vraagt aan de noodrem te trekken vlak voordat wij bij een station zijn en bovendien gaat de trein de goede kant op. Wij zijn dus tegen deze motie.

De heer VAN WIKSELAAR (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Bij het statenvoorstel Aanpassing Algemene subsidieverordening, agendapunt 8, zullen wij voor het voorstel stemmen met inachtneming van het feit dat wij daarmee, als het gaat om de invulling, de inhoud van een aantal zaken, grote moeite hebben. Ik heb dat nu bewust in de vergadering niet willen inbrengen om geen herhaling van zetten te doen. Vandaar dat ik dat nu doe als stemverklaring.

De heer NUGTEREN (GL): Mijnheer de Voorzitter! Twee stemverklaringen.

Wij kunnen ons prima vinden in motie M1. Dat is een aanscherping van het beleid. Uitstekend.

Motie M2: gehoord de toezegging die het college

heeft gedaan, hebben wij geen enkele behoefte aan ondersteuning van deze motie. Wij zullen daar tegenstemmen.

De heer DE KRUIF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Het betreft agendapunt 8, het voorstel Aanpassing Algemene subsidieverordening. Wij kunnen akkoord gaan met dit voorstel, zeker in gewijzigde vorm. Dank daarvoor. Laat heel helder zijn, dat wij het nog steeds volstrekt oneens zijn met de achterliggende visie. Dat waren wij en dat blijven wij uiteraard.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Ik beperk mij tot het statenvoorstel Middelende Economisch Beleidsplan. In het vertrouwen dat motie M1 wordt aangenomen, stemmen wij voor dit statenvoorstel.

De VOORZITTER: Er wordt hier geschiedenis geschreven.

Stemming.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig het voorstel inzake de Middelende Economisch beleidsplan (PS2012MME15).

Zonder hoofdelijke stemming aanvaarden Provinciale Staten motie M1.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig het voorstel inzake het Koersdocument Regionale Uitvoeringsdienst (PS2012MME16).

Zonder hoofdelijke stemming verwerpen Provinciale Staten motie M2. Voor de motie hebben gestemd de fracties van SP, ChristenUnie, 50Plus en PvdD.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig het voorstel inzake Aanpassing Algemene subsidieverordening provincie Utrecht (Asv); actualisatie subsidiabele activiteiten (PS2012BEM15), met de aantekening dat de fractie van de PVV geacht wordt te hebben tegengestemd.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig het voorstel inzake het Rapport Randstedelijke Rekenkamer "Gevalstudie doeltreffendheid subsidie

Tijdsordening" en Handreiking evaluatie doeltreffendheid provinciale subsidies.

Zonder beraadslaging besluiten Provinciale Staten overeenkomstig het voorstel inzake aanpassing van PS-besluit 22 maart 2010 inzake onteigening (PS-2012RGW12), met de aantekening dat de fracties van PVV en SGP geacht worden te hebben tegengestemd.

Zonder hoofdelijke stemming verwerpen Provinciale Staten motie M3. Voor de motie hebben gestemd de fracties van PVV en SGP.

Zonder beraadslaging besluiten Provinciale Staten bij acclamatie overeenkomstig het voorstel inzake het voorzitterschap statencommissie BEM (PS2012PS08).

De VOORZITTER: Mevrouw Doornenbal, van harte gelukgewenst met uw benoeming. Veel wijsheid toegewenst.

Sluiting.

De VOORZITTER: Ik herinner de leden van de commissie BEM eraan dat zij na afloop van deze vergadering verwacht worden in de commissiekamer, waar de gedeputeerde enige uitleg zal geven over haar bevindingen bij de minister van Binnenlandse Zaken.

De anderen worden verwacht in Bobs Bar. Dat is hier achter.

Ik wens u prettige feestdagen. Daar is het wel een beetje vroeg voor, want er is nog veel te doen. In elk geval goede feestdagen en een goede jaarwisseling. Ik sluit de vergadering.

(Einde van de vergadering om 17.06 uur.)

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van Provinciale Staten van Utrecht van 4 februari 2013.

De voorzitter,

De griffier,